

**Návrh k dvouleté
celonárodní diskusi ve
veřejnoprávní televizi a
veřejnoprávním rozhlase tak,
aby po úpravách mohla být
ústava schválena referendem
osmi a půl milionu českých
voličů.**

Ústava České republiky -

společenská smlouva voličů Česka se svým státem, který se tímto definuje

Začátek

preambule

- nechte nás všichni být – státem svrchovaným, samostatným, řízeným a spravovaným přímou demokracií a - my vám všem ukážeme – že je to možné – my nikoho ohrožovat nebudeme – a žádáme všechny na světě - buďte taky takoví
- spravedlivý stát je nám nade vše, a proto si ho touto ústavou definujeme – definujeme si tímto právo na spravedlnost, každý – bohatý či chudý, duchem či svou tělesnou schránou, s majetkem či prázdnou kapsou má právo na spravedlnost
- čeští občané, český národ má jen jednu – tuto ústavu
- bez discipliny, řádu a pořádku nemůže žádný stát řádně fungovat ku prospěchu většiny svých obyvatel
- diktát menšin je nepřijatelný
- honesta vita beata – **počestný** život je život blažený
- jsme státem občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku
- spravedlnost a morálka každého občana je nám nade vše
- hodně, velmi mnoho jsme toho od doby prvního českého krále Vratislava II (1032 – 1092) v našem českém prostoru zažili – chceme se poučit ze všech těch hrůz, které jsme prožili a přežili a chceme využít vše moudré a dobré, jako dědictví od nejlepších dcer a synů našeho národa pro trvale udržitelný život českého státu po další mnohá staletí českého národa
- potřebujeme-li stát – tedy chceme-li ho všichni – uvědomujeme si, že pak je absolutní svoboda občana nemožná, přesto – protože je nám svoboda tak drahá, se chceme vyvarovat všech zbytečných excesů státu, které by neoprávněně svobodu člověka omezovaly
- protože víme, že české, moravské a slezské tradice mohou být i nad zákonem, tato ústava k nim přistupuje s respektem a ctí je, tak jako jistě konzervativní tradice, které vzniknou a upevní se přijetím této ústavy – budou ctít tuto ústavu
- posláním naší ústavy je občany ČR sjednocovat v silné a otužilé národní společenství

Kapitola první

Mír

Čl.1

Pro člověka na této planetě je vše marnost nad marnost nebude-li žít v míru; i mír je láska, nic vyššího člověk na zemi nemá.

Prohlašujeme tímto, že je mír proto pro nás nejvyšším cílem existence tohoto našeho státu. Chceme žít v míru se všemi národy a státy světa. Suverénní ctihodní občané ČR skrze svůj svrchovaný stát prohlašují tímto svým nejvyšším právním majestátem, touto svou ústavou – dokud bude takto platit - nikdy nezaútočí na žádný stát na světě jako první. Mír mezi státy a národy světa považujeme, my lidé, občané České republiky za nejdůležitější cíl lidstva a pokorně vyzýváme ke stejnému aktu i všechny ostatní státy a národy na světě.

Čl.2

U vědomí českého krále Jiříka z Poděbrad a Kunštátu, nezapomínáme a všem na světě připomínáme a opakujeme jeho snahy o mírovou Evropu, proto se tímto k němu pouze vracíme a zároveň obracíme na všechny národy světa – všechny státy, aby přijaly do svých nejvyšších právních kodexů text podobného či stejného smyslu jako je tento náš v článku 1.

Čl.3

Protože v případě války občan ztrácí téměř veškerá práva a svobody daná mu touto ústavou, je povinen podílet se podle svých sil a schopností na tom, aby válka už nikdy nebyla, abychom nikdy nebyli snad i bez války zotročení jako stát a stali se jen gubernií nějaké novodobé diktatury či kryptodiktatury.

Čl. 4

Svoboda státu je nadřazena svobodě jednotlivce – protože, mimo jiné, vojáci české armády musí složit přísahu ve které : „ ... i život svůj položí – bude-li to třeba – za svou vlast“.

Čl.5

Veškerá vojenská výroba a obchod v zemi je pod kontrolou státu.

Čl. 6

Jsme státem přímé demokracie, zároveň uznáváme a tímto potvrzujeme, že v české armádě žádná demokracie nemůže být. Česká armáda je postavena na dodržování přísného vojenského řádu, disciplíny, respektu k vojenskému umění a řemeslu, osobní odpovědnosti vojenských velitelů na všech úrovních – za rozkazy, které se musí respektovat a plnit. Zneužití pravomoci velitelů ve prospěch svůj či cizáků, těžkými tresty se tresce.

Čl. 7

Nejvyšším velitelem Armády České republiky je předseda VR. Zneužití této funkce v době míru dané mu touto ústavou – osobně může například jako absolutní velitel všech ozbrojených sil země vyvolat vojenský puč – se klasifikuje jako vlastizrada. Za prokázanou vlastizradu se musí udělit trest nejvyšší.

Čl. 8

O umístění cizích vojsk, vojska, na území ČR nad 30 dnů na dobu určitou nebo neurčitou, rozhoduje celonárodní referendum, které – pokud je to nutné – vyhlašuje automaticky VR. Pokud takto neučiní a vojska začnou na našem území působit – okupovat naši vlast – všech 7 členů VR bude obžalováno nejvyšším státním zástupcem z vlastizrady. Následuje pro všech 7 trest nejvyšší.

Čl. 9

1/

Všichni si uvědomujeme a ti co ne – to musí pochopit, že všechna slova v této ústavě – kromě těch v tomto článku, jsou planá, celá tato ústava by byla k ničemu – pokud bude válka na našem území a dojde k zničení českého národa.

2/

Tuto zem – lid tohoto státu, je možné zničit dvěma – třemi jadernými bombami.

3/

V případě konvenční tedy neatomové války nastane režim v našem státě nikoli podle pravidel této ústavy, ale podle pravidel diktatury, vojenského vedení, vojenské správy našeho státu. V jakém stavu onen stát bude v době války na našem území, my lidé doby referenda o této ústavě nevíme, ale úkolem lidí chránících náš národ a náš stát, bude vzdorovat nepříteli a zachránit naši vlast, občany ČR v její dnešní podobě.

4/

Vůdčí lidé tohoto válečného režimu proto musí působit autoritativně, nedemokraticky a velitelsky, vojensky – protože proti sobě budou mít úchyly, teroristy, válečné štváče, diktátory či jiné typy šílenců, kterých jsme v dějinách zažili mnoho. Nebudou proti sobě mít demokraty, humanisty či ctihodné občany cizích zemí. Proti diktátorům, šílencům a válečným maniakům nelze čelit metodami přímé demokracie.

5/

Tato zem BUDE mít čestné občany, kteří se chopí té mučednické odpovědnosti, která jim dá sílu poroučet všem proto, aby většina přežila a byl nastolen mír.

6/

Každá válka jednou skončí – zneužil-li by někdo pravomocí vyplývajících z tohoto článku, pravomocí, které vedení války nezbytně od velitelů vyžaduje – bude ho český národ (pokud přežije) po válce trestat z vlastizrady. Trest pak musí být vynesena nejvyšší.

7/

Rozhodnutí parlamentu je možné vždy jen po sečtení příslušných hlasů pro – z jednotlivých jednání komor parlamentu zasedajících v jeden den, pokud to určuje tato ústava, na různých místech Prahy. Pro případ války naše země musí disponovat takovými chráněnými prostorami, které umožní dlouhodobý pobyt ústavních orgánů – VR, obou komor parlamentu a dozorčích rad VTv a VRo.

Čl. 10

Ženy v bojových jednotkách (ve kterých vojáci odráží útoky nepřitele - tedy musí zabíjet, jinak budou sami zabiti) Armády ČR nemohou sloužit.

Kapitola druhá

Občan

Čl. 11

Právo na spravedlnost je nejdůležitějším právem občana České republiky. Ctihodný občan České republiky nikdy nesmí doplácet na to či nesmí mít potíže kvůli tomu, že nelže a nekrade.

Čl. 12

1/

Trvale udržitelný život lidské společnosti není možný bez míru a lpění na základních morálních hodnotách lidstva prokázaných staletími. Proto povinností každého občana českého státu je nelhat a nekrást, chovat se slušně s vysokým morálním kreditem, být vlastencem, být hrdým na svou republiku a chránit ji.

2/

Tato naše ústava nikoho nenutí tyto povinnosti plnit, ani nemůže, nikoho také neprosí o to, aby je plnil, proto zároveň jasně deklaruje, že nemá zájem o občany, kteří tyto povinnosti dobrovolně plnit nechtějí, tímto je touto ústavou vyzývá, aby se z našeho státu vystěhovali.

3/

Říkáme čestně touto společenskou smlouvou s naším státem, který takto budujeme – nemáme zájem o lidi, kteří nechtějí dobrovolně plnit naše základní lidské povinnosti.

4/

Změna systému přímé demokracie, kterou definujeme pro tento náš stát touto ústavou je nepřípustná a tudíž stupeň této nepřípustnosti adekvátně definuje stupeň vlastizrady, ze které se tímto osoba takovouto změnu prosazující – bude zodpovídat před soudem.

5/

Výkladem právních norem nelze oprávnit odstranění nebo ohrožení této naší přímé demokracie definované touto ústavou a ničím jiným.

Čl. 13

Chceme vybudovat stát svobodných zodpovědných občanů, kteří si jsou vědomi toho, že se nerodíme stejní – ani fyzicky ani psychicky – natož tak intelektuálně, avšak, aby zákon džungle či snad anarchie nevládla v naší svrchované zemi - touto ústavou chceme kodifikovat absolutně stejná práva všech občanů před zákony – vyplývající z této ústavy.

Čl. 14

1/

Práva občana daná touto ústavou jsou nezcizitelná – nikdo je nikomu nemůže ukrást, nepromlčitelná (tak jako stíhání zločinu, trestného činu, je nepromlčitelné) a nezrušitelná (pokud tato ústava nedefinuje výjimky), nikdy nestojí samostatně a absolutně vždy s každým právem pro občana z něho plyne i povinnost vůči státu a svým spoluobčanům. Vždy absolutně z každé svobody vyplývá i odpovědnost.

2/

Práva a svobody daná touto ústavou – **jiná v tomto státě občan nemá** – jsou pod ochranou soudní moci, policie a armády.

Čl. 15

Náš úděl – všech lidí na této planetě – jest cesta od kolébky do rakve, jest to proto každodenní práce k zajištění svého živobytí. Základní živobytí jest zajištění sucha a tepla, dostatku základních kvalitních potravin a tekutin, ošacení a vysokého stupně osobní hygieny – kterouž se od zvěře odlišujeme výsostně; je to také s tím spojené zajištění všech těchto potřeb pro to období lidského života, kdy už nebude člověk schopen pracovat, v případě rodičů jest to jejich povinnost zajistit všechny tyto potřeby pro své ekonomicky nemohoucí děti. Do 15 let věku dítěte je zakázáno děti zaměstnávat a umožnit či děti nutit, aby pracovaly (výjimky se souhlasem rodičů jsou v činnosti kinematografické, herecké). Stát nikomu nevyplácí žádné finanční příspěvky při narození dítěte či po dobu jeho dospívání. Jest to nejvyšší odpovědnost každého dospělého jedince – zplodit své potomky s vědomím své osobní odpovědnosti zajistit radostný život svým dětem - tím se také odlišuje člověk od zvěře - po celou dobu jejich dětství.

Čl. 16

Práva a povinnosti, svoboda a odpovědnost, jsou stejná všem státním občanům bez rozdílu. Člověk – jen když je sám je zcela svobodný - zcela sám, a to se nikomu v naší vlasti, kde je nás dnes už přes 10 miliónů, nepodaří; a ještě navíc – nejsme ostrovní stát.

Čl. 17

Občan nemá právo si půjčovat, když nemá schopnost dluh v plné výši vrátit, nesmí uvažovat o době vrácení dluhu bez jasné vědomosti o tom, že nikdo z nás neví co bude. Majestát principu předběžné opatrnosti je nutné uctívat.

Čl. 18

Každý má právo rozhodovat o své příslušnosti k národu. Český státní občan může změnit příslušnost k národu pouze jednou v životě, příslušnost k národu nebagatelizujeme, ale bereme ji nesmírně vážně, nelze ji plést s výměnou ponožek, výměna své příslušnosti k národu není trhací kalendář.

Čl. 19

Nikomu nesmí být způsobena újma na právech tím, že bude uplatňovat svá práva a svobody, vyplývající pro něho z této ústavy.

Čl. 20

Každý občan, který nelže a nekrade musí mít v našem státě přednost a vyšší respekt a úctu včetně společenského postavení, před lidmi, kteří lžou a kradou.

Čl. 21

Všichni občané, kteří z vlastní vůle spáchali trestný čin či činy a strávili tak oprávněně čas svého života ve vězení, musí počítat s tím, že jim do smrti zůstane škraloup na cti, nebudou moci vykonávat některé práce pro stát, kraj či obec, stanou se tak občany druhé kategorie.

Čl. 22

1/

Občan Česka je určen při narození svým jménem (křestním a příjmením), to je pro něho trvalé a není ho možné změnit v průběhu celého života (počet přezdívek a pseudonymů je na svobodné vůli občana), pokud občan zůstane žít v České republice. Pokud žena souhlasí s přijetím příjmení po svatbě – svého manžela, musí se podoba tohoto příjmení přeměnit do ženské podoby sufixem – ová (je-li příjmení manžela neskloňné, tuto povinnost nelze uplatnit). Pokud manžel souhlasí se změnou svého příjmení podle své manželky, musí se toto jeho nové příjmení upravit na ženskou podobu.

2/

Cizinec se může stát občanem České republiky jen po velmi přísné proceduře, kterou musí podstoupit. Nikdo z cizinců na české státní občanství nemá právo. Dříve než po 13 letech trvalého pobytu na území České republiky, není možné cizincům státní občanství udělit. Občanem ČR se nesmí stát osoba, která neumí řádně česky. Musí se umět domluvit česky samostatně v kterékoli situaci. Česky musí umět také psát.

3/

Po podstoupení této procedury (včetně průklepem BIS), kterou cizinec deklaruje, že chce pracovat pro český stát a spořádaně v něm žít, následuje definitivní schválení českého státního občanství cizinci usnesením krajského zastupitelstva v kraji, kde má cizinec trvalé bydliště. Krajské zastupitelstvo po představení a zodpovězení otázek na něm – ze strany příslušného cizince, může schválit toto české státní občanství cizinci, který o něj žádá, až po stejné proceduře, kterou musí cizinec podstoupit na veřejném jednání zastupitelstva obce – v daném kraji, kde má cizinec nahlášen trvalý pobyt.

Čl. 23

Povinností každého občana České republiky je hájit zájmy svého státu, zároveň nemá povinnost v něm žít.

Čl. 24

Zájmy českého státu - **OBČANŮ ČESKÉ REPUBLIKY** a český stát jsou definovány touto ústavou. Česká republika jako svrchovaný stát to jest jeho ústava, Ústava ČR - to je český stát. Pro občany ČR nic jiného směřodatného v tomto jejich státě neexistuje – jejich státní touto ústavou institucionalizovaný život vyplývá jenom z této ústavy a z ní vyplývajícího ústavního pořádku.

Čl. 25

1/

Komu se nelíbí český stát a jeho zájmy, kdo s nimi nesouhlasí, má kdykoli právo okamžitě si nalézt na světě takový stát – pro něho lepší, výhodnější a tak se z českého státu navždy vystěhovat.

2/

Povolení časově omezeného pobytu cizince na území ČR neznámá, že taková osoba automaticky nabývá práva pozvat si do Česka své rodinné příslušníky. Nenabývá.

Čl. 26

Každý občan je povinen starat se o své zdraví – není to úkol státu. Stát vytváří svým systémem – nastaveným touto ústavou takový systém zdravotnictví, který řeší až důsledky – následky událostí, které vlastní vinou či zcela nezávisle se občanu stanou stran jeho zdraví. Tato ústava radí svým občanům dodržovat nejdůležitější pravidlo moderní i tradiční lékařské vědy – nejdůležitější pro zachování a udržení zdraví člověka je předcházet nemocem, úrazům a jiným neštěstím na zdraví, prevence je nejdůležitější, naše heslo jest otužováním ku kultu zdravého člověka.

Čl. 27

Ústava nemůže zakázat občanovi užívání návykových látek (tabakismus – kouření, alkohol, drogy) a ani tak nečiní. Není však úkolem státu léčit občana, který si takto nezodpovědným chováním přivozuje vědomě poškození svého individuálního zdraví. Proto tito občané nebudou léčeni na následky užívání návykových látek ze zdravotního pojištění, budou si muset vždy léčení uhradit v plné výši či alespoň částečně ze svých finančních zdrojů. Ústava tímto jasně deklaruje, že nebude podporovat, tolerovat alkoholiky, kuřáky a drogově závislé. Etika našeho státu je zaměřena proti těmto skupinám obyvatel.

A – legalizovat drogy – s konsekvencí, že drogově závislý se automaticky stává podřadným občanem, který ztrácí řadu práv – nesmí pracovat ve veřejné správě, veřejných ani soukromých sdělovacích prostředcích, zdravotnictví, školství, kultuře, armádě, policii, záchranných sborech, sociálních službách, nesmí být volen do zastupitelských orgánů na všech úrovních, pokud mu bude prokázána drogová závislost – nebude smět samostatně podnikat, bude mu odebrán řidičský průkaz (do doby vyléčení) či mu bude znemožněno, aby ho získal.

Čl. 28

Svoboda slova se zaručuje, to neznámá se tímto zbavit odpovědnosti za důsledky svých výroků nebo z nich vyplývajících činů.

Čl. 29

1)

Zaručuje se svoboda projevu, a to ve veřejných sdělovacích prostředcích. Zaručuje se svoboda občanovi i po jeho projevu. Stát – občané ČR, vlastní, zřizuje, udržuje a koncesionáři bydlící v našem státě hradí náklady na provoz veřejnoprávních sdělovacích prostředků – rádia a televize, ty zabezpečují svobodu projevu. Veřejnoprávní rozhlas a televize musí mít vyhrazen 2x denně čas pro možnost sdělovat své kultivované projevy v přímém přenosu bez jakéhokoli zasahování či manipulace (projevy nesmí být rázu soukromého – musí se týkat společensko–politických témat našeho státu, českého národa, kraje či obce) – občanům (voličům) českého státu, v rozsahu do 9 minut vysílání. Na krajská a obecní témata obdobně v krajských vysíláních. Občan za tuto možnost – právo, neplatí.

2)

I na jakékoli úrovni jiné má občan právo na svobodu projevu.

Čl. 30

Každý svéprávný občan je způsobilý mít práva, jestli je takto způsobilý, stejně tak musí plnit vůči státu, českému národu, kraji, obci, rodině, příslušné povinnosti.

Práva dětí (neplnoletých) jsou omezena touto ústavou.

Čl. 31

Lidský život je hoděn ochrany a také proto si zřizujeme tento náš stát, dáváme mu tím právo represe. On nás chrání před nemocnými jedinci či jinak postiženými lidmi, kteří nerespektovali, nerespektují a nebudou respektovat boží zákon – NEZABIJEŠ, nezavraždíš tvora – člověka narozeného.

Čl. 32

Jenom žena je nositelkou nového života. Ona a jenom ona jediná rozhoduje absolutně o svém oplodnění. Toto absolutní její právo, je-li porušeno – patří k nejtěžším zločinům a podle toho se také trestá. Z tohoto svobodného rozhodnutí každé ženy také vyplývá nekonečná odpovědnost k životu, který dovede stvořit. Stát tu jen tiše přihlíží a chrání bezmezně toto absolutní individuální právo a svobodu plodné ženy. Ženy si ale také musí být vědomy – i na základě této naší ústavy své obrovské odpovědnosti vyplývající z její jedinečnosti.

Čl. 33

1)

Nedotknutelnost občana a jeho soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech – spáchá-li trestný čin.

2) Instituty státu nesmí nikoho mučit ani podrobit nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu (vyjma 4. skupiny vazby).

Čl. 34

1)

Stát zaručuje každému osobní svobodu. Nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak než z důvodu vyplývajícího z této ústavy. Nikdo nesmí být zbaven svobody pouze pro neschopnost splnit smluvní závazek. Tato věta platí jenom pro neplnění závazku do půl roku, poté platí věta předchozí.

2)

Obviněného nebo podezřelého z trestného činu je možno zadržet jen v případech stanovených v zákoně. Zadržaná osoba musí být ihned (do tří hodin) seznámena s důvody zadržení, vyslechnuta a nejpozději do 48 hodin propuštěna na svobodu nebo odevzdána soudu. Soudce musí zadržanou osobu po převzetí vyslechnout, seznámit se z důvody zadržení předané mu Policií ČR a rozhodnout o vazbě, nebo osobu propustit na svobodu.

3)

Zatknout obviněného je možné jen na písemný odůvodněný příkaz soudce. Zatčená osoba musí být do 24 hodin odevzdána soudu. Soudce musí zatčenou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě nebo ji propustit na svobodu.

4)

Nikdo nesmí být vzat do vazby jinak než na základě rozhodnutí soudu a na dobu vyplývající ze zákona nebo z rozhodnutí – akce domobrany.

5)

Zákon stanoví, ve kterých případech může být osoba převzata nebo držena v ústavní zdravotní péči bez svého souhlasu. Takové opatření musí být do 24 hodin oznámeno soudu, který o tomto umístění rozhodne do 7 dnů.

Čl. 35

1/

Nikdo nesmí být podroben nuceným pracím nebo službám.

2)

Odstavec 1) se nevztahuje na:

a/

práce ukládané podle zákona osobám ve výkonu trestu odnětí svobody nebo osobám vykonávajícím jiný trest nahrazující trest odnětí svobody

b)

vojenskou službu nebo jinou službu stanovenou zákonem místo povinné vojenské služby,

c)

službu vyžadovanou na základě zákona v případě živelných pohrom, nehod nebo jiného nebezpečí, které ohrožuje životy, zdraví nebo značné majetkové hodnoty,

d)

jednání uložené pro ochranu života, zdraví nebo práv druhých.

Čl. 36

1/

Každý má právo na to, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a aby bylo chráněno jeho jméno.

2/

Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.

3/

Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

4/

Každý má recipročně povinnosti, vyplývající z odst. 1 – 3 tohoto článku.

Čl. 37

1/

Každý svéprávný a dospělý občan má právo vlastnit majetek, u (A) dospělých (od 21 let = právo volit) a nesvéprávných, jejich zastupování je možné a to i státem.

2/

Majetek lze nabyt pouze prací, darem nebo dědictvím.

Práce jest činnost fyzická, psychická, loterie, vědecká, pedagogická, kulturní, sportovní, umělecká, prací je i hra.

Jiné nabytí majetku jest zločinem a podle toho se také trestá.

Neplacení daní je zločin, proto se adekvátně trestá. Lupičům a lhářům, říkáme touto ústavou jasně – se nesmí žít dobře v tomto státě. Takovíto lidé budou v naší vlasti jenom živořit.

Vyhýbání se placení daně je rovněž zločinem vůči tomuto státu - jeho občanům.

Darovací, dědická, z převodu nemovitostí, z nemovitostí, tyto daně se ruší.

3/

Určitý majetek, nezbytný k zabezpečení potřeb celé společnosti, řádnému fungování národního hospodářství a z veřejného zájmu smí být jen ve vlastnictví státu, kraje, obce nebo občanů či určených právnických osob se sídlem v České republice.

4/

Vlastnictví zavazuje, zavazuje k tomu, že se majitel musí o svůj majetek starat s péčí řádného hospodáře.

Nesmí být zneužito na újmu práv druhých nebo v rozporu s touto ústavou chráněným veřejným zájmem. Jeho výkon – správa vlastnictví, nesmí poškozovat prostředí a lidské zdraví nad míru stanovenou zákony.

Nevyužívá-li majitel svou nemovitost a je-li prokazatelně opuštěna – projeví-li se veřejný zájem tuto nemovitost neagresivně využívat pro potřeby a účely veřejné – občanskou společností - tato ústava to veřejnosti umožňuje.

5/

Veřejným zájmem je to co pro dotyčný spor, určený konkrétní jev, rozhodne místně příslušné zastupitelstvo obce, kraje či parlament. V případě, že občané obce, kraje, státu, budou mít na daný jev jiný názor než příslušné usnesení zastupitelského orgánu, mohou definitivně rozhodnout v referendu o dané otázce. Definitivní rozhodnutí (do doby dalšího referenda o stejné otázce) jsou v této zemi vždy v rukou lidí nikoli jejich zastupitelských sborů.

Čl. 38

1/

Občana, který nebude chtít pracovat v ekonomicky aktivním věku, anebo občan, který nemá právo na vyplácení starobního či invalidního důchodu, stát ubytuje ve státních zařízeních pro lidi bez obydli. Každý takový občan bude mít právo na místnost, židli, stůl a lůžko, tekoucí vodu a splachovací záchod a 2x denně jídlo. Takto přežívající a dožívající občané, z nichž někteří si tento způsob života svobodně vyberou, nebudou svým smradem, hlukem, nepořádkem, svými zvyky, nevhodným chováním, případně nakažlivými nemocemi otravovat život spořádaným ctihodným občanům platícím každý měsíc řádně daně. Anebo lidem chtějícím si žít v klidu, tichu a míru a čistotě - na odpočinku (v penzi).

2/

Kromě těchto zařízení bude stát provozovat pro tyto lidi – naše spoluobčany i zařízení pro nemocné a nemohoucí.

Čl. 39

Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je ve veřejném zájmu možné za plnohodnotnou náhradu.

Čl. 40

1/

Obydlí, bytová jednotka, jsou nedotknutelné. Není dovoleno do něj vstoupit bez souhlasu toho, kdo v něm bydlí. Povinností každého ubytovaného jest chovat se tak, že neruší sousedy a to jakýmkoli způsobem.

2/

Na písemný odůvodněný příkaz soudce lze vykonat prohlídku obydlí v jakémkoli rozsahu tak, že nesmí dojít k poškození jakéhokoli zařízení obydlí.

3/

Jiné zásahy do obydlí mohou být zákonem povoleny, je-li to nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu prostředí, pro ochranu práv a svobody druhých osob anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku. Pokud je obydlí užíváno také pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti, mohou být takové zásahy zákonem dovoleny též, je-li to nezbytné pro plnění úkolů veřejné správy – veřejné služby občanům.

Čl. 41

1/

Nikdo nesmí porušit listovní tajemství – zásilky předávané a odevzdávané státní poště. Rodiče smí porušiti toto tajemství svých dětí do jejich 15 let.

2/

Ostatní tajemství předávaných informací rovněž naše ústava chrání. Zákon může umožnit na zdůvodněný příkaz soudce po omezenou dobu, odposlechy či sledování elektronických médií podezřelých.

Čl. 42

1/

Na svobodě pohybu a pobytu, kterou náš stát touto ústavou garantuje ve své zemi nejmarkantněji, též ukazuje odpovědnost, kterou český státní občan s touto svobodou osobně také nese. Je-li spojena s osobním pohybem pěšky a pobyttem na veřejných prostranstvích a

v neobydlených územích, kdy pohyb osoby a jeho pobyt nikoho neohrožuje, nikomu nevadí, prostředí nekontaminuje – je tato svoboda absolutní.

Jinak nemůže být.

Všechny ostatní způsoby cestování a pobyt v naší civilizované republice je ovšem vždy absolutně spojen s výdaji osoby na takovýto způsob života. Jestliže tedy osoba nemá na potřebné krytí výdajů na realizaci této absolutní svobody pohybu a pobytu – nemůže ji uplatnit. Stát nikomu negarantuje zajištění ústavní absolutní svobody pohybu a pobytu na českém území.

2/

Občan v naší zemi nejenže nestačí k zabezpečení uplatnění této absolutní svobody pohybu a pobytu dané touto ústavou finanční krytí, ale aby ji naplnil, musí být rovněž vždy vyvážen z osobní nesvobody, která je mu dána každodenním bojem o chléb vezdejší, bojem o své živobytí. Svoboda volného času, která je se svobodou volného pohybu a pobytu absolutně svázána, není dána všem. Jen velmi malá část obyvatel Česka je zatím vyvážena v době své ekonomicky aktivní etapy života, od povinnosti ke svému zaměstnavateli, z povinností vyplývajících z jeho podnikatelských pracovních vztahů či zaplatila ze svých příjmů státu takovou částku na daních (platba za občany chtěné služby státu) a poctivě si našetřila takové množství majetku – že dosáhla možnosti už nikdy nepracovat, tak řečeno být za vodou.

3/

Nedosáhne-li občan ústavním chováním principu života - být za vodou, je naplnění absolutní svobody pohybu a pobytu, kterou občanu tímto ústava dává – nemožno využít. Je tedy rozdíl mezi ekonomickou svobodou a svobodou, kardinálně zdůrazněno – nevyvážal-li jsem se z povinností vůči státu, řádným nabytím dostatečného majetku, je mi ústavní svoboda pohybu a pobytu k ničemu – protože ji nemohu dokonce nesmím – využít. Pro řádné fungování našeho státu je pochopení tohoto principu všemi občany státu, naprosto zásadní.

Čl. 43

Každý, kdo se oprávněně pohybuje či dlí na území České republiky má právo, pokud neporuší zákony naší země, ji svobodně opustit.

Čl. 44

Občan nesmí být nucen k opuštění své vlasti. Vrátit se do své vlasti může občan ČR kdykoli bez časového omezení, ale s informací, že jestliže státu nic nedal – nemůže nic žádat. Může se tedy dostat do situace, kterou tato ústava řeší v Čl. 38.

Čl. 45

Svoboda výzkumu a vývoje, vědeckého bádání je zaručena, v duchu hledání pravdy a usnadnění cesty člověka, která je dána jeho údělem zde na Zemi.

Čl. 46

Svoboda umělecké tvorby je zaručena. (*žádné vrcholné umělecké dílo nikdy nevzniklo z peněz daňových poplatníků – stát /občané svými platbami státu/ není povinen dotovat umělce – ověřit pravdivost tohoto výroku – je-li pravdivý – umístit ho do této ústavy*)

Čl. 47

Svoboda myšlení je zaručena. Propagace fašismu, nacismu, komunismu, multikulturalismu a bezbřehého liberalismu na veřejnosti je zakázána, tresty za projevy jiného myšlení než je režim tohoto státu – státu přímé demokracie – se udělují pouze v penězích a to ve výši, která některé skupiny obyvatel může přivést až na hranici chudoby.

Ústava tímto uděluje výjimku z této svobody všem voleným zástupcům – na úrovni obce, kraje, parlamentu a europarlamentu – pro ně platí absolutní svoboda projevu, bez možnosti postihu ze strany institutů státu, v době výkonu mandátu i po něm.

Čl. 48

Referendum rozhodne o povinnosti a v jaké podobě - vykonávat vojenskou službu. Ženy vykonávají případně povinnou vojenskou službu – dobrovolně.

Čl. 49

1/

Svoboda náboženského vyznání a bezvěrectví jsou zaručeny.

2/

Každý má právo svobodně projevovat svou konfesi sám nebo společně s ostatními, soukromě, veřejně, bohoslužbou, vyučováním, náboženskými úkony nebo zachováváním obřadu.

3/

Círky a náboženské společnosti spravují své záležitosti nezávisle na státních orgánech – odluka církve od státu je tímto takto deklarována.

4/

Výstavba mešit, minaretů je na území České republiky zakázána. Nikdo nesmí chodit na veřejnosti oděn v neprůhledném pytlí – oděvu kde je pouze otvor pro oči. Za každých okolností se musí udržovat zvyky obyvatel českého prostoru vyplývající zde ze staletých tradic – obličej občana musí být vždy odhalen celý – od počátku růstu vlasů na lebce přes čelo až po spodní okraj brady (vyjma krutých klimatických stavů – v zimě - v mrazech a vánici). Náboženské zvyky některých konfesí v odívání nesmí býti důvodem pro odmítání účasti na některých činnostech v jakémkoli zaměstnání, ve školách – například základní tělesná výchova. My, Češi si nepřejeme rozšiřování islámu v naší vlasti, protože si uvědomujeme, že křesťanství je s islámem nekompatibilní (ani ateisté nejsou kompatibilní s islámem).

5/

My, lidi, občané České republiky, tímto jasně deklarujeme - s vědomím, že nelze zakazovat nikomu jeho víru – že nemáme zájem rozšiřovat zvyky, praktiky islámu do tohoto našeho střeoevropského helénsko-křesťanského prostoru, lid český tímto říká jasně a všem srozumitelně, že v naší zemi nechceme, aby se islámu dařilo, aby se zde islám rozšiřoval. Nejsme a nebudeme klerikální stát, i my Češi ateisté respektujeme to, že tisíciletá tradice našeho životního prostoru se vyvíjela v helénsko-křesťanském (A – helénsko-křesťansko-judaistickém světě) světě. Tak jako čeští křesťané respektují české ateisty i čeští ateisté respektují české křesťany a tak chceme, aby to v naší vlasti bylo navěky.

Čl. 50

Svoboda slova, tištěného či vyřčeného je zaručena, všem a všude. Zásada odpovědnosti za lživá prohlášení, polopravdy, nejrůznější fabulace, mystifikace a prefabrikace informací je druhá strana mince umožňující jedinci absolutní svobodu slova. Pokud jde o veřejná prohlášení – při kterých dojde ke lživému napadení osoby a napadený nemůže ihned reagovat – je mu dáno tímto právo na stejné úrovni bránit se nepravdivým výročkům a to s nulovými náklady na tuto svou obhajobu.

Čl. 51

Institut cenzury na úrovni státu neexistuje. Soukromá media stát nekontroluje pokud není porušena ústava.

Čl. 52

Svoboda přijímat informace a šířit informace je zaručena, se stejným zřetelem uvedeným v Čl. 51. Při šíření lži, pomluv a urážek stát zasahuje tak, že tuto činnost ukončí a strůjce lží je potrestán.

Čl. 53

Státní orgány a orgány kraje či obce, jsou povinny přiměřeným způsobem informovat o své činnosti.

Čl. 54

Petiční právo je zaručeno, každý má právo sám nebo s jinými obracet se na státní orgány a orgány uzemní samosprávy s žádostmi, návrhy a stížnostmi. Bagatelizuje-li se názor vyjádřený peticí občanů – ti se v následném kroku nedoprošují opory, podpory či vůle úřadu

či příslušného zastupitelského sboru – referendem podpořeným příslušným počtem voličů mají právo adresáta odvolat či vyvolat nové volby příslušného zastupitelského sboru.

Čl. 55

1/

Právo pokojně se shromažďovat je zaručeno.

2/

Toto právo lze omezit zákonem v případech shromažďování na veřejných prostranstvích jde-li o zajištění ochrany práva a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo bezpečnosti státu – občanů ČR. Shromáždění se evidují podle časového pořadí ohlášení.

Čl. 56

1/

Zaručuje se tímto také právo spolčovací. Každý má právo spolu s ostatními sdružovat se a vytvářet spolky, politické strany, společenstva a sdružení nejrůznějšího charakteru a pro nejrůznější druhy činností. Stát nikomu neposkytuje na tuto činnost příspěvky. Eviduje (A) všechny tyto instituty.

2/

Všechny tyto instituty jsou odděleny od státu, kromě těch, které povinně ustanovuje zákon, na základě této ústavy.

Čl. 57

Ulice vládla, vládne a vždy vládnout bude. Ulice to jsou lidi. Občané - lid České republiky vládne v naší zemi. Pokud se dohodne 90% (A) voličů lidu ČR, ze současných 8,5 milionů, mohou změnit ve svém státě cokoli, neexistuje absolutně nic – z toho co Homo sapiens na této Zemi může ovlivnit – co by takto matematicky definovaná drtivá vůle českých voličů ve svém státě nemohla změnit. To je také přímá demokracie našeho státu.

Čl. 58

1/

Občan má právo a povinnost podílet se na správě věcí veřejných – přímo – referendy na všech čtyřech úrovních státu, svobodnou volbou svých zástupců anebo iniciací občanských porot, vždy na konkrétní téma.

2/

Institut občanských porot je součástí této naší přímé demokracie a bude zaveden v souladu s jeho objevitelem prof. P. C. Dienelem.

Čl. 59

Volební právo má každý občan starší 21 let, zrovna tak jako právo býtí volen do příslušného voleného sboru, kromě výjimek - viz Čl. 183. Toto právo nemá odsouzený, nesvéprávný, trvale bydlící mimo území ČR, negramotný.

Čl. 60

Občan má právo přístupu k voleným a jiným veřejným funkcím – podle svých schopností, morálky, dovedností a životních zkušeností.

Čl. 61

Každý má právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu jakož i právo podnikat. Pro některé druhy povolání či hospodářské činnosti mohou být stanoveny podmínky.

Čl. 62

Každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého soudu.

Čl. 63

Ten kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím veřejné správy, má právo se obrátit na soud s žádostí, aby ten přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí.

Čl. 64

Každý má právo na velkorysou náhradu škody způsobené mu nezákonným rozhodnutím soudu, jiného státního orgánu či veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem. Stát musí část či celek této ujmy vymoci na těch úředních či veřejných osobách, které se na této újmě podílely.

Čl. 65

Každý má právo na právní pomoc hrazenou státem, v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení.

Čl. 66

Všichni účastníci řízení před soudy jsou si rovni.

Čl. 67

Nikdo nesmí být odňat svému příslušnému soudci, ale může sám požádat o změnu svého soudce z důvodu podjatosti, nejvýše však 3x.

Čl. 68

Každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů v jeho přítomnosti, má právo se vyjádřit ke všem vzneseným důkazům a obviněním.

Čl. 69

Jen tato ústava a zákony z ní vyplývající stanovují, které jednání je trestním činem a jaký trest, jakož i jiné újmy na právech a majetku, lze za jeho spáchání občanu uložit. Pokud nastane událost, která není obsažena v této ústavě ani následných zákonech má právo i individuální soudce – je-li bytostně přesvědčen o vině obžalovaného - vynést svůj soud nad obžalovaným a dosáti tak spravedlnosti jako jedné z nejvyšších hodnot tohoto státu.

Čl. 70

Jen soud rozhoduje o vině a trestu za trestné činy. Amnestie ani udělení milosti není možná.

Čl. 71

Každý, proti němuž je vedeno trestní řízení, je považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena.

Čl. 72

Obviněný má právo na to, aby mu byl poskytnut přiměřený čas a možnost k přípravě obhajoby a aby se mohl případně hájit sám svým vlastním způsobem nebo prostřednictvím obhájce.

Čl. 73

Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán.

Čl. 74

Existuje-li svědek – má povinnost svědčit i neveřejně – požádá-li o to. Stát má pak povinnost svědka ochránit (případně celou jeho rodinu), i kdyby to mělo trvat po celý zbytek života tohoto svědka. Jinak totiž stát spravedlnosti nemusí dosáhnout.

Čl. 75

Občan ČR má právo na sebeobranu. Agresor, útočník, osoby konflikt vyvolávající VŽDY BUDOUCÍ znevýhodněny při udělování trestu, pokud agrese bude mít nějaké následky, před napadeným. Pro starší občany a jakkoli fyzicky postižené, je použití palné zbraně při agresii přirozené, beztrestnost při újmě na zdraví či životě agresora, je u těchto případů zaručena.

Čl. 76

Demokracie je také diskuse – diktát menšin je nepřijatelný, pokud ústava nestanoví jinak vždy a ve všem rozhoduje minimálně z daného počtu voličů 51%.

Čl. 77

Právo každého občana ČR na vždy stupňovité a přiměřené sankce (upozornění, varování, domluva, finanční postih, citelná finanční sankce, velmi citelná finanční sankce, propadnutí soukromého majetku přednostně obětí zločinu, pak obci, vězení, doživotí atd.) je touto ústavou zaručeno.

Kapitola třetí

Stát

Čl. 78

Stát touto ústavou definujeme takto:

- a)
je to majetek občanů České republiky
- b)
je souborem institucí veřejných služeb
- c)
je svrchovaný skrze občanů ČR a ne naopak
- d)
posláním státu je služba občanům ČR, všem rovným dílem
- e)

neexistuje žádná veřejná moc neživých institucí, ale pouze veřejná služba definovaná touto ústavou, kterou vždy ve svém výsledku konají konkrétní lidé.

Tím, že jsme státem přímé demokracie jsme přesvědčeni o tom, že je to jediná cesta k tomu, že v Česku nikdy nebude platit pravidlo, že bohatství dává moc. Velmi bohatí lidé musí být všemi legitimními nástroji této ústavy sledováni tak, že jejich peníze nemohou být klíčem k uchopení moci ve státě, byť skrytě jakoukoli jimi nasazenou skupinou lidí.

Čl. 79

Vše co není v souladu s touto naší ústavou je v naší vlasti trestné, protože je protiústavní – tedy zločinné a proto musí býti potrestáno.

Čl. 80

Chceme zachovat český stát, český národ, nechceme vymřít ani nechceme abychom byli vyhlazeni či nějakou genocidou vyvražděni.

Čl. 81

1/

Státními symboly České republiky jsou velký a malý znak, státní vlajka, vlajka předsedy VR (převzata od presidenta Masaryka), státní pečeť a státní hymna; kresby a notový záznam hymny české s jejím textem jsou součástí textu této ústavy. Oficiální text této ústavy proto nemůže být jen v černobílém tisku.

2/

Pod praporem vlajky naší vlasti hynuli v bojích a trýzni nejlepší synové našeho národa, kterým za to musíme být navěky dlužni, vděčni a zavázáni – proto hanobení, prznění státních symbolů na území Česka je trestné. Zapisuje se po vykonání trestu do rejstříku trestů, který je státem veden u každého jejího občana a je za jakýchkoli okolností z tohoto rejstříku nevymazatelný, bez výjimky.

Čl. 82

Náš stát definujeme jako vládu spravedlnosti a vládu všech občanů země.

Základní zásady spravedlnosti definuje tato ústava.

Nejvyšším cílem našeho státu je život v pravdě a spravedlnosti pro všechny.

Čl. 83

Žádné náboženství není a ani nesmí nikdy býti náboženstvím státním, nejen náboženská ideologie, ale jakákoli jiná světská jediná ideologie, nesmí být ideou našeho státu.

Jsme státem přímé demokracie nás voličů této naší české vlasti, lidu Česka.

Čl. 84

1/

Dosavadní státní režimy byly naprosto neudržitelné vzhledem k životu příštích mnoha generací, tato ústava razantně mění cestu, kterou se ubíral český stát ve 20. století a ještě i na počátku našeho. Obyvatelé Česka se budou muset vypořádávat s těžkými životními hrůzami, na které je touto ústavou chceme připravit. Nechceme, aby nás naši vnukové našich vnuků hodnotili jako sebranku hlupáků, kteří se k prostředí chovali jako banda zločinců a egoistů.

2/

Trvale udržitelný vývoj lidské společnosti na historickém území českého státu, si představujeme a definujeme tak, že chceme, aby i naši potomci žili přiměřeně stejně tak, jak žije zatím ještě většina z nás – obyvatel Česka na počátku 21. století. Chceme, aby naši potomci i ve století 23. měli dostatek kvalitních základních potravin, přiměřené ošacení, bezpečná obydlí zajišťující jim teplo a sucho v čase nepohody, dostatek pitné vody pro každého občana českého státu a to i pro potřeby udržování vysokého stupně osobní hygieny. Aby mohli jako my zatím, stále chodit ve zdravých lesích, koupat se v čistých řekách a dýchat čistý vzduch po celý rok. Smyslem existence lidské pospolitě společnosti – není spotřebovávat bezhlavě věci, ve dvacátém století nastartovaná konzumní společnost není udržitelnou cestou pozitivního lidského vývoje.

Soustředit život jen na konzumní způsob a bezpracný hedonismus – není trvale udržitelné, ale především to není rozumné a moudré.

3/

Nic z toho nebudou tito naši potomci mít bez tvrdé každodenní práce zajišťující jim chléb náš vezdejší, možnost osobního rozvoje v čase volna a klidný zbytek života v době stáří.

4/

Bez respektu k významu Krajíčkovy zákona nelze dosáhnout trvalé udržitelnosti lidské společnosti. Zeměkoule je pouze sklad, ze kterého lidstvo nepřetržitě bere, proto lidem nezbude v budoucnu nic jiného k jejich životu **kromě surovin a zdrojů nevyčerpatelných a obnovitelných.**

Ten sklad, náš sklad, bude jednou prázdný.

5/

Toho jak dosáhnout takového trvale udržitelného života lidské společnosti se snažíme definovat každou větou této ústavy. Bez svobodného chování odpovědného občana s jasně vymezenými právy a povinnostmi k tomuto státu nelze nadiktovat shůry udržitelnost lidské společnosti – společnosti bez chaosu válek, hladu a všeobecného zabíjení v režimu práva silnějšího, v režimu práva džungle a teroru.

Smyslem aktivního života lidí, občanů českého státu, se musí stát služba sobě navzájem – lidí Česka. Práce pro stát – sami sobě si. Stát to jsme my, český národ, ctihodní občané Česka, českého státu.

6/

Trvale udržitelný život české společnosti nemůže existovat bez přechodu na ekologické zemědělství. Veškerá výroba živočišného zemědělství musí být postavena na respektu k životu zvěře, kterou člověk pojídá. Masová produkce zvířat, kdy, po většinu času roku, dokonce někdy po většinu celého svého života nevidí slunce, je zakázána. Neúcta k zemědělské půdě, její plundrování, snaha o každoroční zisk bez ohledu na nutnost hospodaření s ní v relaci staletí, její úbytek, se zakazují.

Čl. 85

Naplnění článku 1 lze v Evropě a na světě vůbec, realizovat pouze kolektivní a společnou prací ostatních národů a států. Proto se budeme snažit našim přátelům, partnerům a sousedům v EU a NATO vysvětlit, že smyslem existence těchto souručenství je trvalý mír pro Evropu a u NATO garance míru na celém světě.

Čl. 86

Dnešní EU a NATO smysl své existence – a tím i své oprávnění, stále hledají. Budeme usilovně a zaníceně vysvětlovat našim partnerům v těchto institucích, že jediným a nejdůležitějším cílem EU a NATO je zachování míru. Jsme navíc přesvědčeni o tom, že tento náš argument předurčuje budoucí spojení obou souručenství; současné oddělení, samostatnost každé z nich, nedává smysl. Je nesmyslem.

Čl. 87

Nepodaří-li se nám vysvětlit našim partnerům principy článků 85 a 86, do 15 let od platnosti této ústavy, Česká republika jako svrchovaný stát automaticky přestane být uplynutím této doby členem obou organizací.

Tato ústava je nadřazena všem mezinárodním smlouvám – ty budou schváleny lidem ČR anebo nebudou schváleny, pokud nebudou schváleny – tedy nestanou se součástí ústavního pořádku ČR, pro ČR neplatí, jsou pro ni irelevantní.

Čl. 88

Výkonná rada a parlament bude každoročně (vždy do konce února následného roku), předkládat voličům zprávu (veřejnoprávní televize a rozhlas, internetové stránky parlamentu, výkonné rady a ministerstev) o své činnosti ve věci článků 85 a 86 za uplynulý rok. Nebude-li zpráva obsahovat prokazatelnou práci v této věci, mohou voliči institutem celostátního referenda vyvolat požadavek rozpuštění parlamentu a vypsání nových voleb. Nebude-li v daném termínu zpráva předložena, budou automaticky parlament a vláda rozpuštěni bez referenda a parlamentní volby (varianta – dolní, horní komora, horní komora bude nerozpustitelná) se budou konat do konce června, roku kdy tato zpráva měla být přeložena.

Čl. 89

Trest smrti se neuděluje.

Stát – jeho příslušná ústavní instituce, ale musí mít stejnou možnost postavit se jedincům (tedy se jich zbavovat), kteří si možnost zabíjet, trýznit své bližní, terorizovat nezúčastněné obyvatele, děti, tyranizovat lidi, sami nikdy nezakážou.

Systém vězeňství je v Česku rozdělen na 4 trestní skupiny:

1/

Nejmírnější podmínky separace od ctihodných občanů ČR. V této skupině je povinnost pracovat 8 hodin denně, 5 dní v týdnu. Vězni mají možnost necenzurované korespondence i návštěv kdykoli mimo pracovní dobu a večerku na dobu do 45 minut, pod kontrolou zaměstnanců věznice, předávání balíčků pod cenzurou. Vězeňská dovolená je do 7 dnů v roce, s možností prodloužit o dalších 5 dnů, podle chování vězně. Trest poloviční denní dávky potravy na samotce není vyloučen za odmítání výkonu práce a kázeňské přestupky. Vydělané peníze vězni jdou na provoz věznice. Vězňové nesmí mít u sebe peníze v hotovosti. Nákup ve vězeňské prodejně je možný pouze bezhotovostními platbami. Každý vězeň má právo na 75,- Kč měsíčně. Trest smí být podmíněně zkrácen, ale pouze po polovině doby odpykaného trestu. Vězni nemají právo volit.

2/

Mírné podmínky vazby. Práce stejná jako v jedničce. Korespondence pod cenzurou. Návštěvy maxi. 1x do měsíce. Trest smí být podmíněně krácen, ale pouze po odpykání $\frac{3}{4}$ trestu.

3/

Těžké podmínky. Stejná práce, 6 dní v týdnu. Cenzurovaná korespondence jednou za půl roku, stejně tak návštěvy. Tresty jako v jedničce a dvojce, při odmítání práce a kázeňských přestupcích a opakovaně, může vězeňská služba dále snižovat již na polovinu sníženou – denní dávku potravin až do úředně a medicínsky stanovené minimální denní dávky jídla a pití, ale vždy se životem slučitelné. Trvání trestu na samotce a se sníženou denní dávkou jídla není omezeno. Vězeň se v těchto těžkých podmínkách musí ukázat, pracovat a bezpodmínečně akceptovat vězeňský řád, jinak bude trpět hladem a žízní, onemocní ze své nekázně a může pak požádat, hodnověrně a s důkazy o euthanasii, pokud bude souhlasit s darováním veškerých svých orgánů potřebným. Trest nesmí být krácen.

4/

Velmi těžké podmínky. Korespondence cenzurovaná včetně návštěv jednou za $\frac{3}{4}$ roku. Tresty za výše uvedené chování v této skupině nevyklučují akt vyhladovění až ke stavu neslučitelném se životem – jde vlastně o dobrovolný, chtěný, vězněm vynucený trest smrti, na který v tomto případě – má právo. Osoba zde umístěná ztrácí veškerá práva daná touto ústavou ctihodnému občanu České republiky. Zde neexistují výjimky z bezpodmínečného dodržování vězeňského řádu, jinak jsou nasazeny výše uvedené tresty. Trestaný vězeň na samotce má právo požádat o euthanasii či o lano, musí mu být toto jeho přání splněno.

Čl. 90

Euthanasie ve výjimečných případech, po splnění přesně definovaných podmínek, je možná (A).

Čl. 91

Potravy (abortus), závisí pouze na ženě (rodičce), v mimořádných případech ohrožujících život ženy, rozhodují lékaři (A).

Čl. 92

1/

Umělé oplodnění ženy se přípouští. Do 37 let (A) věku ženy.

2/

Jakékoli experimenty u neplodných párů – manželů, s lidským semenem a vajíčkem jsou nepřijatelné. Manželství je odpovědnost především, před sebou samým – mužem a ženou, před bohem a před lidskou společností – manželé musí vědět do čeho jdou. Zakazuje se plést si institut manželství, boží institut rodiny s nějakou hrou či jakousi kratochvílí.

3/

Manželství sjednaná před bohem – církevní či před stolicí úřední jsou možná pouze mezi jedním mužem a jednou ženou. Jakákoli varianta jiná je v našem státě nepřijatelná.

Čl. 93

Chceme stát.

To, jak žijeme, co si myslíme, co říkáme a píšeme, to co děláme – to se musí shodovat – jinak žijeme ve lži. A to není pro řádný, mezinárodně důvěryhodný a respektovaný – uznávaný stát udržitelné.

Jako člověkem vytvořenou - umělou instituci – majestát ochrany a povinností vůči ní - všech občanů, proto ctíme a chráníme boží (bůh - křesťanský) základ tohoto státu, jímž je rodina.

Čl. 94

1/

Rodina je svazkem úředním či před bohem (osvědčené kteroukoli povolenou církví v zemi) jednoho muže a jedné ženy – rodičů, a z takových rodičů počatých jejich dětí (dítěte) či jejich dětí (dítěte) trvale osvojených nebo trvale adoptovaných (nikdo jiný nemá právo si osvojit dítě než tato rodina).

Každý člen takovéto rodiny má přísné povinnosti vůči ní. Rodiče, manželé, to jest otec a matka, povinnost starat se o své děti do doby jejich plnoletosti, děti - povinnost ctít a poslouchat své rodiče – své chlebodárci, životadárci. Právo trestat děti v rodině přísluší pouze rodičům.

Muži i ženy mají stejné postavení v rodině i ve společnosti.

Všechny ostatní shluky jakýchkoli lidí jsou možné, ale nejsou rodinou a tudíž nesmí být institucionalizovány.

2/

Děti mohou být od rodičů odloučeny do ústavní péče, například z důvodu nedostatečné rodičovské péče, jen na základě rozhodnutí soudu.

Čl. 95

1/

Bez práce nejsou koláče = stát tady není od toho, aby živil lidi, kteří nechtějí pracovat a mohou.

2/

Všichni, kteří mohou pracovat, proto musí pracovat. Stát nemůže spořádaně fungovat – existovat – bez daní (platby za chtěné služby státu) placených všemi pracujícími. Náš stát je postaven na práci. Všichni, kteří pracují, musí mít za svou práci plat (kromě vězňů). Nikomu nepřísluší plat, aniž by z něj neplatil daně. Nesmí existovat peněžní příjem, aniž by nebyl zdaněn. Výjimky jsou pouze nemocenská, důchody, výhry v loteriích do půl mil. korun.

3/

Každý občan, který může, je povinen pracovat podle svých schopností, svou práci je tudíž povinen přispívat k prospěchu celku – svému českému státu. Odchod do starobního důchodu platí pro všechny stejně - 60 let. 50 - 54 let (podle doby odpracované v oboru) je pro vojáky, policisty a pracovníky v hlubinném dobývání ložisek surovin (A – hutě).

Čl. 96

Identifikační číslo ať už jako fyzická či právnická osoba může mít občan jedno nebo dvě, a to stejná po celý život. Toto omezení neplatí pro účast v orgánech společností jakéhokoli druhu.

Čl. 97

Seznam všech IČ v zemi je veřejně dostupný a to v seznamu, jak podle čísel, tak podle abecedního seznamu jmen občanů České republiky (s datem narození).

Čl. 98

Hlavním městem České republiky je Praha. Parlament, výkonná rada a ministerstva zde sídlí. Ostatní státní orgány a instituce zde sídlit nemusí.

Čl. 99

Peníze nejsou zboží, proto úrok z půjčky nesmí existovat.

Čl. 100

1)

Peníze – oběživo – směnná hodnota, kterou jsme si již po dlouhou dobu zvykli nazývat – korunou - spravuje Národní správce oběživa. Nikdo jiný správu oběživa v České republice nemá právo konat.

2)

Zbavit se svrchovanosti správy národního oběživa, přijmout jiné, lze pouze se souhlasem národního referenda (2/3 voličů potřebných k souhlasu).

Čl. 101

1/

ČNB se tímto stává NSO, převádí se na ni všechny účty v zemi, všech občanů, všech právnických osob, českých i zahraničních.

2/

Každý občan může mít zřízen u NSO pouze jeden účet. Jedno č. ú. neměnné po celý jeho život. Stát garantuje absolutní nedotknutelnost účtu občana, pokud se občan chová v souladu s touto ústavou a jejím ústavním pořádkem (zákony z ní vyplývající).

3/

Realizace tohoto článku musí být vykonána do dvou let od účinnosti vůle občanů tohoto státu - vyjádřené touto společenskou smlouvou mezi nimi a státem – Ústavou České republiky.

4/

Zahraníční banky, kterou nebudou respektovat tuto vůli lidu, budou mocí státu tedy mocí lidu českého státu uzavřeny a jejich činnost bude tak v České republice ukončena.

Čl. 102

Přirozené monopoly (vodárenství, odpadové hospodářství, energetika – pokud zajišťuje zásobování obyvatelstva, těžba veškerých surovin na území země), jsou v majetku a správě státu, kraje či obce. Tyto státní podniky jsou samofinancovatelné, jejich náklady = výnosům. Netvoří zisk, protože ho nepotřebují. Nesmí tvořit zisk.

Čl. 103

Aby stát zajistil práci všem ekonomicky aktivním svým občanům, musí mít za úkol zajistit pro své obyvatele dostatek všech základních potravin ve vysoké kvalitě – ze svého území. Proto na tyto potraviny ze zahraničí importované, musí být uvaleno clo, aby tak byly vždy výrazně dražší než výrobky domácí. To se nevztahuje na potraviny, které nám naše geografická poloha neumožňuje pěstovat a proto vyrábět, protože surovina k její výrobě není u nás dostupná. Dotace do zemědělství z veřejných peněz – rozpočtu státu – peněz daňových poplatníků, nejsou možné.

Čl. 104

Základní výrobky pro každodenní život obyvatel vyráběné nábytkářským, oděvním, textilním, obuvnickým a průmyslem stavebních hmot, vyrábíme sami pro sebe. Na dovoz výrobků těchto oborů je uvaleno přiměřeně clo, tak, aby byly vždy jen doplňkem výroby české.

Čl. 105

Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.

Čl. 106

Zisk z podnikání není zakázán, ale není na něho právo.

Čl. 107

1/

Všechny veřejné rozpočty mají vyrovnané výdaje s příjmy, které pochází z daní - PZCHSS. Vyšší výdaje – než jsou daňové příjmy, musí být schváleny referendem na dané úrovni veřejného rozpočtu.

Poruší-li zastupitelstvo obce či kraje tento finanční rozkaz, NSO neumožní čerpat příslušné obci či kraji větší výdaje – než jsou jeho příjmy.

V případě státu – schvaluje půjčku státu (půjčka všech obyvatel státu) celostátní referendodem.

Výjimku z tohoto finančního rozkazu této naší ústavy může schválit pouze parlament 90% většinou hlasů a to jenom z důvodu války.

Porušením tohoto článku poslanecká sněmovna ztrácí mandát vykonávat ústavní pravomoci, je tak rozpuštěna a do 6 měsíců se musí konat nové volby do poslanecké sněmovny.

2/

Musíme zajistit – protože chceme, aby náš stát byl svrchovaný – úplné oddlužení našeho státu. Nemáme dnes právo – nemáme právo dnes zadlužovat naše syny a vnučky. NIKDO – osobně - NA TO NEMÁ V TÉTO ZEMI PRÁVO. Cesta řízení státu v této věci nastartovaná po roce 1990 je neudržitelná, proto z ní musíme sejít.

Také proto chceme, aby už nikdy nebyli války.

Čl. 108

Vězni (ženy i muži) musí v době výkonu trestu pracovat, jejich výdělek jde plně na úhradu nákladů spojených s provozováním věznic. Žádné peníze od státu nedostávají v průběhu svého uvěznění, po propuštění z vězení, obdrží propuštěný na start do nového života 3 500,- Kč na ruku, na tyto peníze si musí vydělat v průběhu trestu.

Čl. 109

Hranice státu lze měnit pouze změnou ústavy.

Čl. 110

Český stát je národním státem Čechů, takové jsou jeho počátky v roce 1918, na tom stát ideově vznikl, a tak chceme, aby tomu bylo navěky.

Čl. 111

1/

Příslušnost občana ČR, ke kterému národu či etnické skupině patří, nesmí být nikomu na újmu. Každý občan rozhoduje o své příslušnosti k národu podle vlastního přesvědčení, vyměnit příslušnost k národu si může v životě jen jednou.

2/

My občané Česka víme, že se to více než tisíc let nedaří, máme přesto eminentní zájem o to, aby se cigáni (Rómové) asimilovali do chování většinových Čechů. K tomu můžeme, my český národ, využít i nenásilných represních opatření.

3/

Není to jen chybou našeho státu, že se nám po celou tu dlouhou dobu nepodařilo většině cigánů vysvětlit, že dnešní život v civilizované zemi je zkrátka rozdělen na tři základní etapy – v první se ve škole musíme něčemu naučit, abychom mohli žít a pracovat v našem státě pro sebe a pro náš stát.

Ve druhé etapě života každého občana ČR, dlouhé povětšinou více než 35 let – musíme pracovat a platit daně svému státu.

Ve třetí etapě – když většina z nás již pracovat nemůže a často ani nechce – chceme v klidu dožít čekáním na smrt.

Bohužel se nám zatím nepodařilo většině cigánů vysvětlit, ony povinné první dvě etapy života v českém státě.

Život to je, byl a vždy bude – boj o něj.

Čl. 112

1/

Svoboda podpisu je v naší zemi absolutní. Každý se může podepisovat kam chce, kdekoli, kde je mu to dovoleno. S touto absolutní svobodou ovšem jde ruku v ruce odpovědnost za čin, jímž může být podpis na relevantní listinu. U každého usnesení parlamentních komor, VR, DR VTv a VRo, u hlasování o každém zákoně – vždy musí být seznam jmen, kteří se vylovili pro. U těch pak je vymahatelná trestně právní odpovědnost za rozhodnutí, na kterých se tímto podíleli – nebylo-li to v souladu s touto ústavou a zákony.

2/

Z ústavy a zákonů z ní vyplývajících musí být zřetelné co kdo může podepsat – aby daný dokument byl platný. Obecně tedy platí, neprošla-li materie předepsanou procedurou – podpis nutný k jejímu konečnému schválení sice dotyčná osoba/y mohou učinit – ale dokument nenabude právní moci. S takovými osobami (osobou) příslušný státní zástupce okamžitě zahájí řízení ve věci trestní odpovědnosti.

Týká se všech dokumentů a rozhodnutí veřejné správy na úrovni obce, kraje a státu.

Čl. 113

1/

Odborové organizace vznikají nezávisle na státu v rámci svobody spolčovací.

2/

Jsou partnerem pro vyjednávání o všech podmínkách práce se zaměstnavateli, případně majiteli hospodářských jednotek.

3/

Každý má právo na stávku, nemají ho však někteří státní zaměstnanci (policisté, vojáci, členové BIS, pracovníci veřejnoprávních médií, apod.) osoby v povoláních, která jsou bezprostředně nezbytná pro ochranu života a zdraví.

Všichni zaměstnanci mají právo na slušné pracovní podmínky.

4/

Stát omezuje možnost stávky jen pro případy ohrožení bezpečnosti státu, zdraví a majetku lidí a veřejného pořádku.

5/

Ženy, mládež (15 – 18 letí – var. do 21 let - A), osoby zdravotně postižené a ženy v těhotenství mají právo na zvýšenou ochranu zdraví při práci a na zvláštní pracovní podmínky.

6/

Mládež a osoby zdravotně postižené mají právo na zvláštní ochranu v pracovních vztazích a na pomoc při přípravě k povolání.

Čl. 114

Stát zabezpečuje, ty kteří nemohou pracovat ze zdravotních důvodů a všechny osoby ve stáří finančně tak, aby mohli důstojně žít.

Čl. 115

1/

Přestože je zdraví prvořadým úkolem každého jednotlivce, stát tímto deklamuje zájem o to, aby lidé byli zdraví.

2/

Rozhodli jsme se jít cestou solidární bezplatné státní zdravotní péče. Proto kromě daní každý pracující platí své zdravotní pojištění.

3/

Nakládání s vybranými platbami tohoto pojištění má na starosti jedna pojišťovna, jež je rozpočtovou organizací zřízenou ministerstvem zdravotnictví.

4/

Úhrady jiných nákladů na zdravotní péči může pacient realizovat, po informaci se zdravotníky.

5/

Nestátní zdravotní péče je možná.

Čl. 116

1/

Stát tímto udílí občanům právo na bezplatné vzdělání ve státních školách. Školy jsou zřizovány, protože věříme v mimořádnost vzdělání na pozitivní vývoj našeho národa a našeho státu, smyslem existence škol – vzdělávání v nich, není tvořit zisk. Základní devítiletá školní

docházka je povinná, první ročník nastupuje dítě podle zdravotních dispozic v šesti letech. Učitel je veřejným činitelem a jest mu udělen statut vyšší ochrany. Fysické či psychické napadení učitele jest vysoce trestáno.

2/

V mimořádných případech, které se až po roce 1990 v českém školství začaly velmi vyskytovat, do 16 let věku se nevylučuje jako výchovný prostředek fyzický trest ve školách, ten nesmí způsobit trvalé zdravotní následky. Učitel má právo na účinnou fyzickou sebeobranu.

3/

Veškerá přenosná elektronická zařízení dětí a mládeže na základních a středních školách po dobu výuky a procesu školního vyučování a exkurzí jsou zakázána. Škola zajistí bezpečnou a střeženou místnost kam si žáci a studenti při vstupu do školy tyto své věci odloží. Po ukončení denního školního procesu si pak žáci při odchodu ze školy své věci z místnosti vyzvednou.

4/

Vysoké školy si zajistí nepoužívání přenosných elektronických zařízení v době výuky ve svých školních řádech.

Čl. 117

Nestátní školy lze zřizovat, ale bez příspěvku z veřejných peněz (peníze z daní pracujících a podnikatelských subjektů).

Čl. 118

Smyslem školní docházky není dosažení úředního potvrzení o absolutoriu, ale životní postoj – něčemu se naučit, něco dobře umět, naučit se samostatně učit celý život.

Čl. 119

Učit se - je druh práce.

Čl. 120

V našem státě se zakazují soutěže a jakákoli představení placená z peněz daňových poplatníků, kde se provozují sportovní disciplíny – box žen, případně podobné disciplíny v nejrůznějších jiných podobách, vzpírání žen a kulturistika žen. (A)

Čl. 121

Práva k výsledkům tvůrčí duševní činnosti jsou chráněna.

Čl. 122

Občané Česka mají právo přístupu ke kulturnímu a technickému dědictví vlastněného státem. Trvalý vývoz tohoto hmotného dědictví z našeho státu není možný.

Čl. 123

1/

Planeta Země nám nedává žádná práva jenom povinnosti – Ona nepotřebuje Homo sapiens, bude tu i bez nás.

2/

My ale bez Země neumíme, nemůžeme žít, my lidé ji potřebujeme každou vteřinou svého života. Proto Zemi pro sebe musíme chránit. Jsme přesvědčeni o tom, že budeme-li pokračovat ve znečišťování Země a plundrování jejích zdrojů pro lidský život nepostradatelných, nezastaví-li lidstvo její přelidněnost, bude nakonec platit věta 1/ tohoto článku.

Čl. 124

Pro všechny soudce a státní zástupce platí nejdůležitější zásada naší ústavy – dosažení spravedlivosti a naplnění Čl. 11 a 79. Proto každý soudce a státní zástupce při absenci judikátů či právních úprav pro jakýkoli čin, nese osobní odpovědnost – a tudíž i pravomoce k prosazení tohoto článku.

Čl. 125

1/

Právo azylu cizincům je možné poskytnout jenom v případě politických důvodů. Ekonomické, sociální, zdravotní a rodinné důvody jsou nepřijatelné pro poskytnutí azylu v Česku.

2/

Žadatel o azyl musí vysvětlit, doložit a dokázat – co v naší republice bude po zbytek svého života stráveného v naší zemi – dělat. Příklad, že azylant (mladší 60 let) bude po zbytek svého života zde stráveného, žít z podpory – na úkor státu, ústava zakazuje.

3/

Musí projít stejnou procedurou jako cizinci, kteří chtějí získat státní občanství ČR. U politického azylanta není potřeba schválení krajským zastupitelstvem, azylant není státním občanem ČR.

4/

Bez velmi dobré samostatné znalosti českého jazyka není možné azyl poskytnout.

5/

Řízení o poskytnutí azylu je vždy individuální.

6/

Cizinec usilující o azyl se bezpodmínečně a kategoricky zavazuje k dodržování této ústavy. Při jediném provinění proti této ústavě je mu azyl zrušen a na náklady státu bude vyhoštěn.

7/

Rozhodnutí o udělení azylu není nezvratné.

8/

Cizincům, kteří se hlásí k islámu se azyl zakazuje. V případě lži žadatele, platí do budoucna odst. 7/ tohoto článku.

Čl. 126

1/

Český stát poskytuje vyžádanou pomoc potřebným na světě pouze v místě jednotlivých žádajících států a to ročně do výše maximálně 0,04% (A) z celkových příjmů státního rozpočtu.

2/

Peněžitá pomoc se poskytuje zcela výjimečně a musí ji potvrdit parlament, pomoc se uděluje zásadně v naturálních statcích.

3/

V naší vlasti se může realizovat pomoc potřebným na světě – pokud požádají, ve formě úhrady nákladů na absolvování a pobyt na střední či vysoké škole. To je možné jen po zárukách takového studenta z hlediska jeho osobní identifikace platné po celý jeho zbývající život, jeho garancí dodržování českého ústavního pořádku, nepsaných zvyků našeho národa, zavázání se k absenci jakéhokoli zasahování do režimu státu, aktivit protistátních či presentování natož tak prosazování zvyků národa či kmene, ze kterého student pochází. Při jakémkoli porušení těchto garancí, ke kterým se přijatý student zaváže, nastává ukončení pomoci českého státu takovéto osobě a tedy i státu, ze kterého pochází a na náklady státu vysílajícího bude vystěhován do třiceti dnů od prokázání porušení závazku, který student učinil vstupem na naši českou půdu.

4/

Vyznavačům islámu tuto pomoc český stát neposkytuje. Při prokázání lži takového uchazeče o studium na českých školách, se vyhoštění vykoná podobně jako v případě bodu 3/ tohoto článku.

Čl. 127

Soudci, státní zástupci, členové výkonné rady, poslanci a senátoři nesmí podnikat. Stejná omezení se vztahují na členy policie, armády, náměstky členů VR, členů tajné státní policie – BIS.

Čl. 128

Nesmírné bohatství nesmí umožňovat moc. Moc nad lidmi chudými. Chceme, aby pílí a schopnostmi svými, morálními vlastnostmi, lidé dosahovali bohatství a tím svého blahobytu. Naším cílem také může být to, abychom byli státem bohatých lidí. Nesmírné bohatství některých jedinců ovšem – jsme o tom přesvědčeni – není v souladu s přímou demokracií našeho státu.

Člověk ke svému šťastnému a spokojenému životu nepotřebuje nesmírné bohatství. Stačí mu být bohatým.

Zde je totiž v konci rovnost absolutní – všichni si s sebou do hrobu odnese jen těch 2,5 kg prachu a popela. Výsledky naší celoživotní práce by měly hovořit o našem skutečném bohatství a tedy i dědictví ostatním.

Čl. 129

Čas je definován Sluncem a astronomickými zákony naší galaxie. Homo sapiens byrocraticus nemá právo měnit podle své či jiné člověčí vůle ČAS. V poledne je v Česku Slunce nejvýš, tedy poledne = 12 hodin, a tak tomu chceme, aby zůstalo, pokud nám bude svítit a Zem kol něho bude obíhat.

Čl. 130

Končíme s dobou okázalosti a politického tyátru domnělých „velmi důležitých osob“. Žijeme v občanské společnosti rovnocenných občanů, kteří respektují důstojnost ústavních institucí a to je vše; tato ústava vybízí své občany k despektu k lidem, kteří ze sebe chtějí či dokonce i dělají nadlidi, to se týká přístupu stejně tak i k lidem velmi bohatým. Nikdo se v tomto státě nesmí před nikým povyšovat ani ponižovat.

Elitou našeho národa může být jen ten, kdo po sobě něco trvalého hodnotného většinou lidí uznávaného – zanechá. A to jak na poli vědeckém, uměleckém či podnikatelském, vždy však musí jít o hodnoty vytvořené prací, lidstvo povznášející, hodnoty humanistické, hodnoty nezpochybnitelné pro pozitivní vývoj českého národa a tohoto, touto ústavou definovaného, jeho státu.

Čl. 131

Ve vězení občan ztrácí většinu svobod a práv. Podřizuje se režimu vězeňské knuty – vězeňskému řádu, který touto ústavou dává vězeňství možnost trestanému velmi ztřípřit jeho život – naučit ho kázně, pokoře a pracovitosti, v jinak svobodné životě v naší zemi. Tento vězeňský režim je stejný pro všechny vězňice v Česku, bez výjimky pro všechny uvězněné. Političtí vězňi v zemi nejsou možni.

Čl. 132

Stát, institucemi, které jsme si touto ústavou pro státní účely vytvořily, má právo zbavit svého občana státního občanství – kupříkladu prokázáním jeho vlastizrady.

Čl. 133

1/

V celém prostoru země, kromě ohrazených ploch soukromých aktivit (prostor a území uvnitř těchto ohrazených ploch, do kterých není vidět) je zakázáno umisťovat jakékoli nápisy informačního či reklamního charakteru v jiném než českém jazyce.

2/

Ve výběrových řízeních na jakoukoli práci vykonávanou na území Česka nesmí být uveden jako kvalifikační předpoklad – znalost jiného než českého jazyka. Nesmí být uveden.

V případě porušení tohoto zákazu příslušný subjekt zaplatí českému státu – NSO - pokutu ve výši 30 mil. Kč.

Čl. 134

Vyhlášené mezinárodní smlouvy a v minulosti přijaté do českého právního řádu, musí být implementovány do zákonů.

Čl. 135

Mezinárodní smlouvou mohou být některé pravomoci rozhodování z lidu České republiky přeneseny na mezinárodní organizace nebo instituce. Tento přenos musí být vždy schválen celonárodním referendem, takto přijatá smlouva je přijata jestliže se pro souhlas vysloví alespoň 51% voličů, takováto smlouva musí být vždy snadno vypověditelná českým státem. Typ otázky musí být absolutně srozumitelný, nedvojsmyslný, ve větě otázky nesmí být další vsuvky, nejasnosti či manipulativně vložené další podmínky či komplikace (otázka položená občanům v jediném referendu v historii České republiky proto nebyla v souladu s touto podmínkou naší ústavy a proto z hlediska této naší ústavy by byla protiústavní a tedy výsledek referenda je nulitní – jako kdyby se referendum vůbec nekonalo).

(proto tento nezpochybnitelný ústavní příklad položení otázky :
ta a ta věc bude přesunuta z rozhodovací pravomoci českého státu do rozhodovací pravomoci
té a té instituce/ úřadu
souhlasím nesouhlasím)

Čl. 136

V našem státě neexistuje nic tajného z hlediska státu. Vše podstatné ví buď VR nebo parlament. Antagonismus těchto státních orgánů je nepřijatelný. Jejich přátelská spolupráce je touto ústavou nařízena. Pan volič rozhodne ve volbách či v referendu – naplňují-li tyto dvě státní instituce tuto povinnost. Velkopanské manýry, okázalost či nadřazenost členů těchto dvou orgánů státu je nepřijatelná.

Čl. 137

Porušením kteréhokoli článku této ústavy soudce na návrh státního zástupce – ZASTUPITELE STÁTU – udělí porušiteli trest. Tato ústava je nejvyšším zákonem – proto se nesmí porušovat a jakkoli zpochybňovat – je vůlí drtivé většiny lidu této země, kteří ji takto chtějí. Jenom, my lidé českého státu, jeho voliči jí může měnit, MY JSEM ÚSTAVODÁRCI, ne parlament.

Čl. 138

Státní podnik – Pošta ČR, zajišťuje pro občany Česka tuto službu v systému V = N, bez zisku. Každé sídlo s počtem trvale bydlících obyvatel nad 750, pokud o to požádá, bude mít poštovní úřad fungující 8 hodin denně po všechny všední dny.

Čl. 139

Česká statistika plní úkoly nutné pro řízení a existenci státu z hlediska podstatných informací o něm. Pořizuje a zpracovává výsledky zjišťování a ty zveřejňuje na svých w-stránkách. Žádné informace zjišťované statistickou službou nejsou tajné.

Čl. 140

Kontinuum státních svátků se zajišťuje touto ústavou. O případných dalších státních svátcích rozhoduje lid v celonárodním referendu, zrovna tak v případném jejich zrušení.

Čl. 141

Obchod, finanční transakce, kde figurují veřejné peníze (peníze daňových poplatníků) se musí konat v čase tohoto obchodu – podle smlouvy písemné či ústní. Je zakázáno za vykonanou práci platit později než za 1 rok.

Čl. 142

Korupce v celé její škále variant skrytých, nenápadných i zcela otevřených, děje-li se ve sféře veřejné je zakázána – podle toho také trestána. Lichva – jakékoli podlé, zákeřné, neprůhledné finanční i majetkové machinace a vydírání jsou na územní ČR zakázány.

Čl. 143

V neděli a o státních svátcích se pracuje pouze v provozech, které vyžadují technologickou a organizační nepřetržitost, všude jinde se drží pracovní klid – nedělá se.

Čl. 144

Budeme velkorysí – zaplatíme postupně všechny oprávněné dluhy z minulosti našeho státu, které jsou po našem státu vymáhány. Nikomu a nikdy už nechceme být jako český stát dlužní. Lépe čistý štít a zdvižené čelo – za chvíli utrpení, nepohody a strážně, než čelit stále donekonečna výčítkám a napadání z řad nemilých osob, než čelit životu pod bičem světové finanční mafie. Pořádek dělá přátele. Pořádek musí dělat přátele.

Čl. 145

V našem státě se na úrovni státu zakazuje jakákoli okázalost (natož tak okázalost monarchistická), jsme občanskou republikou přímé demokracie. Politici nesmí vyrušovat a překážet v životě ctihodných občanů Česka, jsou tady jenom od toho, aby sloužili občanům ČR podle této ústavy.

Čl. 146

Referendum o mezinárodních smlouvách a závazcích ČR, jejichž důsledkem bude přenos kompetencí z ČR jinam, a tím nemožnost rozhodování v dané věci českými státními orgány - jest povinné.

Čl. 147

Jestliže ve volebním či politickém programu subjektu, který podal k registraci do voleb kandidátní listinu – se vyskytují prvky fašismu, nacismu, komunismu, multikulturalismu, bezbřehého liberalismu či islámu - příslušný orgán veřejné správy, veřejné služby tuto kandidátní listinu nezaregistruje.

Čl. 148

Všechny zákony vyplývající z této ústavy musí mít podnět vždy ve vůli a potřebách většiny lidu ČR, nikdy nesmí být přijaty jen z vůle jiného subjektu, stane-li se tak, ÚS takové rozhodnutí parlamentu o novém či pozměněném zákoně zruší do 120 dnů.

Čl. 149

Ústava zakazuje pohlavní styk na území republiky u osob mladších 16 let. Tresty za toto porušení jsou velmi vysoké.

Čl. 150

1/

Stát, svou institucí, zajišťuje na své náklady kontrolu veškerých potravin a tekutin pro lidskou výživu svými kontrolními orgány s certifikací arbitra.

Zjištěné neshody proti kvalitě sankcionuje, případně zakazuje do odstranění nedostatků.

2/

Pěstování, výroba a následný prodej geneticky modifikovaných potravin je zakázán.

Čl. 151

Stát, svou institucí na své náklady zabezpečuje kontrolu výrobků spotřebního zboží a služeb občanům. Neshody sankcionuje, případně zakazuje činnost do odstranění nedostatků.

Čl. 152

Úkolem školství je naučit děti a mladé to podstatné, co lidstvo objevilo v průběhu své existence, současně také naučit dovednostem, které člověk nezbytně ke své civilizované existenci potřebuje, chce a zvykl si na ně v našem českém prostoru.

Čl. 153

1/

Úkolem vědy a výzkumu je objevovat nové, zatím nepoznané, pro člověka a lidskou společnost potřebné, prospěšné a přátelské. Neplní-li některá odvětví vědy tuto práci, člověk, volič jako vládce (jen on v den voleb a v den referenda je v zemi vládcem) - v této zemi přímé demokracie tato odvětví tudíž, jsou-li placena z jeho peněz, uzná-li, že je nepotřebuje - referendem zruší.

2/

Akademie věd ČR si zřizuje náš stát a je tudíž placena z peněz daňových poplatníků.

3/

Svoboda bádání, pokud není touto ústavou omezena, je zaručena. To ovšem neznamená, že stát ztrácí kontrolu co se vytváří v procesu výzkumu za jeho – peníze, daňových poplatníků

Čl. 154

Státní instituce mají pod kontrolou a certifikují všechny veřejně přístupné léky a léčebné prostředky.

Čl. 155

Hrací automaty určené ke komerčním účelům se na veřejných místech nesmí provozovat nikde na území ČR.

(A)

Čl. 156

Všichni ti co jsou placeni státem – nesmějí mít žádné bankovní účty v zahraničí.

Čl. 157

V České republice se zakazuje výzkum a vývoj v oboru klonování, včetně jakéhokoli užití a využívání výsledků tohoto výzkumu ze zahraničí.

Porušení se tvrdě trestá.

(A)

Čl. 158

Politické strany, politické stranictví, škodí demokracii, dějiny lidstva nás to učí - a my dějinami chceme být poučeni. Taky proto si, my občané, lid této země, dáváme tuto naši ústavu, ústavu nového režimu - režimu přímé demokracie, režimu lidových referend.

Čl. 159

Tato ústava zaručuje z důvodu omylnosti a nedokonalosti všech lidí, včetně soudců a policistů, právo revize všech soudních procesů, jsou-li objeveny nové, závažné informace a důkazy významně ve prospěch odsouzeného. O znovuotevření soudního případu rozhoduje nejvyšší soud.

Čl. 160

Občané ČR svoji vlast i stát plnohodnotně a automaticky dědí po svých předcích. Vlast a stát je majetek jen všech žijících občanů ČR, společným a rovným dílem.

Čl. 161

Žádná cizí moc nepanuje a neexistuje nad ctihodnými občany ČR, lid Česka je jediným zdrojem veškeré moci ve státě.

Čl. 162

Všichni odpovědní pracovníci ve veřejných službách nevolení jsou pojištěni proti svým pochybením, toto pojištění si hradí z vlastních peněz.

Čl. 163

Pojišťovny smí upravovat pojistné podle závažnosti pojistné události a to i individuálně pro jednotlivé osoby, právnické či fyzické.

Čl. 164

Podnikající fyzická či právnická osoba v Česku musí mít sídlo v některé obci ČR. Příslušné daně platí na území ČR. Sídlo musí mít v té obci, ve které zaměstnává nejvíce svých zaměstnanců, do kterých se ale nazapočítávají administrativní a vedoucí pracovníci.

Čl. 165

1/

Na veřejné zakázky (limit nákupu zboží, nesmí se sčítat či služeb ...3 mil – A); stejně tak i u prodeje majetku obecního, krajského či státního) se vyhláší veřejné soutěže, kterých se smí zúčastnit jen firmy se zcela jasnou vlastnickou strukturou (definovanou do jednotlivých fyzických osob či států - garantů), které jsou schopny a povinny skrze své vlastníky ručit svým osobním majetkem (nebo plnohodnotným pojištěním) za požadované veřejné dílo. Celý proces veřejné zakázky je zveřejněn na internetu.

2/

Při zveřejnění veřejné zakázky mají právo přihlášení podávat návrhy na zpřesnění či vyjasnění zakázky, tak, aby definitivní zadání specifikace zakázky nikoho nezvýhodňovalo nebo naopak nikoho nediskriminovalo.

3/

Povinné rozhodovací tabulky s jednotlivými vahami vlivu jednotlivých parametrů cenových nabídek musí být potenciálním zhotovitelům známy již před vypsáním veřejné soutěže.

Čl. 166

Při změnách – rušení, již platných zákonů, veřejných smluv a institucí veřejné správy občanskou iniciativou, je nutné dbát na právní kontinuitu a homogenitu, za tu ručí ústavní soud, jakožto nejvyšší autorita ústavnosti a zákonnosti.

Čl. 167

Záchranné sbory (zdravotní, hasičské, radiační, plynárenské, vodárenské, horská služba, vodní záchranná služba) jako součást integrovaného záchranného systému si zřizují majitelé českého státu – jeho lid a pro něj za jeho peníze tento systém pracuje.

Čl. 168

Právo osobní obrany, své rodiny a blízkých, vlastního soukromého i společného majetku s příbuznými - osobní palnou zbraní ústava zaručuje. Psychická odolnost pro udělení zbrojního průkazu na takto evidovanou osobní zbraň, jest nutná.

Čl. 169

Právo na svobodný život v souladu s touto ústavou je každému ctihodnému občanu ČR touto ústavou zaručeno.

Čl. 170

Zákaz promlčitelnosti všech zločinů – porušení zákona či této ústavy je zaručen.

Čl. 171

1/

Stát vytváří takové podmínky a zabezpečení evidence veškeré své plochy tak, že všichni jeho majitelé – lid České republiky, jsou si jisti svým právem na bezpečnou, trvanlivou a bezchybnou - aktuální evidenci nemovitostí na území ČR.

2/

VR jmenuje a odvolává všemi svými hlasy ředitele Katastrálního úřadu na dobu 10 let.

3/

Do měřítko 1 : 1000 musí být zálohovány veškeré katastrální mapy i ve fyzické podobě.

Čl. 172

Povinnost státu plně nahradit ztráty a újmy vyvlastněného majetku občanům ČR je touto ústavou zaručena.

Čl. 173

V České republice je zakázáno prodávat pozemky cizincům či zahraničním firmám.

Čl. 174

Právo nezaměstnávat zaměstnance, kteří se firmě nehodí, i bez udání důvodu, je ústavou zaručeno.

Čl. 175

Zákaz protěžování nebo diskriminace jakýchkoli firem a státní ochrana před monopoly je ústavou zaručena.

Čl. 176

Zákaz dotací a jiných regulací, nejde-li o ryze odvetná opatření státu proti nekalé cizí (zahraniční) konkurenci je ústavou zaručen.

Čl. 177

1/

Povinnost platby za vykonanou práci či službu mezi podnikatelskými subjekty do 2 měsíců je ústavou přikázána.

2/

Při nedodržení termínu platby, poškozený vyřídí zaplacení své oprávněné pohledávky z účtu povinného na příslušném oddělení NSO.

Čl. 178

Vývoz zisku ze země dělá z českého státu kolonii – otrokářský stát, proto se touto ústavou zakazuje (A).

Čl. 179

O kvalitě lidí volených do jakýchkoli sborů, nikdy nesmí rozhodovat výše jejich bohatství, peníze jimi na své zvolení získané. Kritérium pro výběr pro voliče musí být vždy um člověka, jeho program, schopnosti, dovednosti a životní zkušenosti, jeho vzdělání a morální kredit. Nikdy ne jen peníze.

Kapitola čtvrtá

Ústavní orgány

Čl. 180

V naší zemi vládne lid přímou demokracií, lid si volí parlament, aby spravoval stát podle této ústavy a vykonával tak spolu s výkonnou radou, správu země mezi volbami a referendy.

Čl. 181

Každý občan může činit, co není touto ústavou a zákony zakázáno. Nikdo nesmí být nucen činit, co tato ústava a zákony z ní vyplývající neukládají. Jsme si však vědomi odvěké zásady, že: *honestum non est semper, quod licet* – není vždy čestné co je dovolené.

A nám jde v tomto našem státě o čestné lidi. Čest a vlastenectví nejsou v našem státě slova zapovězená – naopak. Jenom ctihodných lidí s takovýmito charakterovými vlastnostmi si musíme vážit a je ctít, být na tyto naše příslušníky českého národa hrdi. Chceme tímto zamezit úpadku českého národa, který počal rokem 1939 a neustále trvá, individualismus a patologický egoismus, kolektivismus nejsou cestou trvale udržitelného vývoje českého státu. Chceme býti státem čestných a pracovitých lidí a tím přispět svým příkladem jako vzor pro celý svět – toto je také nutný předpoklad pro lidstvo pro jeho trvale udržitelný život.

Čl. 182

Každá veřejná funkce (tzn. vyplývající z této ústavy) v naší vlasti, na jakékoli úrovni, přijatá zvolením či jmenováním – kýmkoli, znamená, že takto honorovaná osoba má vždy své individuální právo kdykoli rezignovat na svou funkci, s okamžitou účinností (pokud nezpůsobí svým odchodem ublížení na zdraví cizím osobám, havárii či jinou mimořádnou událost spojenou se ztrátou životů či poškozením majetků lidských a přírodních statků; při ohrožení funkcí státu se samozřejmě tato osoba pro další působení tímto svým možná neodpovědným rozhodnutím pro další eventuální působení ve veřejných i soukromých funkcích – diskvalifikuje). Toto je také svoboda definovaná touto ústavou – o které každý občan naší vlasti musí vědět.

Čl. 183

1/

Volby do obou komor parlamentu (A) – horní (senát) a dolní (poslanecká sněmovna) se konají ve lhůtě počínající třicátým dnem před uplynutím volebního období a končí dnem jeho uplynutí. Termín voleb vyvolaných referendem vyplývají z výsledku referenda.

2/

Všechny druhy voleb se konají tajným hlasováním na základě přímého a rovného volebního práva a povinnosti volit. Za každou neúčast u voleb se občanu upisuje jeden měsíční starobní důchod. Tato evidence se vede po celý jeho život. Při jakékoli žádosti občana – na stát, příslušnou státní instituci – si tato vyžádá tuto informaci o občanu – a přihlédne k ní ve svém rozhodnutí o občanově žádosti.

3/

Právo volit má každý občan ČR, který dosáhl věku 21 let (A).

4/

Do poslanecké sněmovny může být zvolen jenom občan ČR, starší 25 let, do senátu, DTv, DRo a parlamentu EU starší 40 let, vždy jde o voliče. Mandát vzniká dnem zvolení.

5/

Nikdo nesmí být současně členem obou komor parlamentu.

6/

Všechny druhy voleb jsou individuální, volič vždy volí pouze opět jednotlivé voliče – kandidáta.

Kandidovat může kterýkoli volič na jakoukoli funkci kvalifikovanou podle této ústavy. Zaregistrované kandidátní listiny jakýchkoli uskupení obsahují kandidáty seřazené podle abecedy.

Volič vybírá – volí, z celkové nabídky všech uskupení a jednotlivců do takového počtu kandidátů, kolik kandidátů je nutno v tom kterém volebním obvodu zvolit – viz Čl. 184, 185, 192. Bezprostředně po ukončení voleb volební komise seřadí z celkového počtu kandidátů seznam kandidátů s přiděleným hlasem v pořadí podle přidělených hlasů od nejvyššího. Příslušné mandáty budou přiděleny počtu od prvního místa kandidáta s nejvyšším dosaženým počtem hlasů, při rovnosti přidělených hlasů kandidátům - rozhoduje los.

Náhradníci v průběhu volebního období nastupují podle přidělených hlasů z uvedeného seznamu.

Za účast ve volbách svého státu, nikdo nic neplatí.

7/

Volby na všech stupních jsou pro voliče povinné.

8/

Tak jako vše v naší přímé demokracii – volič vládne v této zemi, proto volič zvolí svého zástupce do kteréhokoli zastupitelského sboru – a může ho na příslušné úrovni odvolat z mandátu.

Z obecního zastupitelstva obecním referendem, krajského zastupitele odvolává volič krajským referendem, z poslanecké sněmovny krajským referendem příslušného volebního obvodu sněmovny, ze senátu referendem konaným v příslušném senátním obvodě, které zajišťuje příslušný krajský úřad, europoslance odvolává volič referendem celostátním. Pro odvolání člena VR se musí vyjádřit referenda alespoň ve třech krajích.

9/

a)

Pokud v obci proběhnou volby, kterých se účastní méně než 51% voličů, obec dnem těchto voleb ztrácí samostatnost a bude automaticky přičleněna k sousední (hranicemi) největší obci, její zastupitelstvo koná vše i pro tuto nově přičleněnou obec. Samostatnost obce, kde nepřijde ani 51% voličů k obecním volbám tímto zaniká. Příští obecní volby se konají automaticky již pro celý obvod – tímto způsobem sloučených obcí. Celá tato agenda podléhá příslušnému krajskému zastupitelstvu.

b)

V případě, když sousední obec není žádná větší – jmenuje (a odvolává) pověřeným primátorem nebo pověřeným starostou příslušné krajské zastupitelstvo, zároveň připraví do půl roku nové obecní volby. Pověřený primátor nebo pověřený starosta činí pouze udržovací kroky vedoucí k nezbytnému fungování obce v souladu se zákonem o obcích (o Praze). Opakuje-li se tento stav, postupuje se obdobně a obecní volby nové, opět příslušné krajské zastupitelstvo, zorganizuje do půl roku.

10/

Pokud v kraji ve volbách do zastupitelstva volby proběhnou s účastí menší 51% voličů, pověřeného hejtmána jmenuje a odvolává VR do 30 dnů. Ten připraví nové krajské volby do půl roku. V případě opakování tohoto stavu, postupuje se obdobně, pověřený hejtman připraví konání nových voleb do půl roku – opět na dobu ukončení čtyřletého mandátu krajského zastupitelstva. Pověřený hejtman činí pouze udržovací kroky vedoucí k nezbytnému fungování kraje v souladu se zákonem o krajích.

11/

Je-li menší účast voličů než 51% v některých z 14 volebních obvodů do PS P ČR, mandáty příslušného kraje nebudou obsazeny. VR vyhlásí a připraví nové volby v příslušném kraji do 1 roku – na dobu dokončení 4-letého mandátu poslance. Zopakuje-li se tento stav, VR vyhlásí a připraví nové volby v tomto kraji do půl roku.

12/

Je-li v senátním volebním obvodě dosaženo nižší účasti voličů než 51%, konají se nové volby v tomto obvodě do tří měsíců – s dobou mandátu doplňující daný 6-letý mandát. Opakuje-li se situace i po těchto druhých volbách, konají se volby po třech měsících stejným způsobem. Tato zásada se opakuje stále – dokud není zvolen v příslušném senátorském obvodě senátor na příslušný služební mandát.

13/

Je-li účast voličů do voleb do parlamentu EU nižší než 51%, konají se nové volby do půl roku s dobou mandátu pro zvolené europoslance o tuto dobu kratší. Není-li ani v takovýchto nových volbách účast voličů vyšší než 51% - Česká republika nevyšle své zástupce do parlamentu EU. Další volby se tak konají až v řádný termín konání voleb – po uplynutí mandátu poslanců parlamentu EU.

14/

Při rovnosti hlasů získaných jednotlivými kandidáty – při jakýchkoli volbách, u těch, kteří získají stejný počet hlasů – rozhoduje o postupu los.

15/

Vyloučit klasické volby není možné, navíc v malých obcích by to nebylo ani vhodné a nutné. Zavést elektronické volby je na vůli voličů - A

Čl. 184

Senát je složen z 39 senátorů. Jsou voleni na 6 let, vždy třetina z celkového počtu senátorů, po dvou letech.

Při ztrátě mandátu, rezignaci, úmrtím, odvoláním příslušným referendem, se vyhláší v příslušném senátním obvodu volby do 90 dnů od rozhodného dne, který je definován částí první této věty. Na dobu zbývající pro výkon tohoto mandátu.

Tímto senát definujeme – my lid České republiky – jako jedinou instituci, kterou chceme, aby byla věčná, tak jako český národ, u ní nikdy z podstaty věci, nedojde k mezidobí mezi volbami či jmenováními. Musí být garancí kontinuity, zároveň na sebe bude moci vždy převzít kteroukoli roli jiných ústavních institucí – pro případ vážných ústavních krizí, války či mimořádně velkých přírodních či jiných (pandemických) katastrof.

Chceme, aby tu byl vždy pilíř státu, který ho bude moci reprezentovat navenek i dovnitř státu i v případě vojenského puče, revoluce menšiny občanů, kteří budou chtít svrhnout náš režim přímé demokracie, teroristického útoku na podstatu našeho státu. A dalších nám dnes ani neznámých možností jak deklasovat naši vlast. Senát přebírá veškeré funkce, které má výkonná rada a sněmovna, pokud tyto instituce státu jsou z jakékoli příčiny nefunkční či přestanou v takovýchto mimořádných situacích na přechodnou dobu existovat.

Proto při jednání senátu (stejně tak i u PS P ČR), při kterém jsou přítomni všichni jeho členové, musí být senátoři po celou dobu takového jednání státem chráněni.

Čl. 185

1/

Poslanecká sněmovna má 99 poslanců, kteří jsou voleni na čtyři roky.

V jednotlivých krajích volí voliči tento počet poslaneckých mandátů:

Stř.	11
Jih.	6
Plz.	6
Karlv.	3
Úst.	9
Lib.	4
Hradk.	5
Pard.	5
Vys.	5
Jihom.	11
Olom.	6
Zlín.	6
Msk.	11
Praha	11

2/

Při ztrátě mandátu, rezignací, úmrtím, nastupuje na dokončení doby výkonu mandátu další kandidát z pořadí, které vyplynulo ze získaného počtu hlasů jednotlivých kandidátů v příslušném krajském volebním obvodu.

Čl. 186

Hrubý plat členů parlamentu (poslanci a senátoři s trvalým bydlištěm alespoň 1 rok před zvolením v Praze, jestliže bydleli v onom roku v Praze, $x - 1$ násobku) se rovná x - násobku průměrné hrubé mzdy (návrh – $x = 7,5$) v národním hospodářství zveřejňovaném každoročně ČSÚ (po zveřejnění výsledků za uplynulý rok parlament svým usnesením schválí změnu platu svých členů, platnou od data přijetí usnesení). Žádné jiné slevy ani naturální požitky či doplatky již členové parlamentu nepobírají. Služební auto je poskytnuto pouze předsedkyni/ovi/ parlamentu (jednotlivých komor – alternativa).

Každý senátor a poslanec má právo na dvě asistentky/ty, jejich plat je dvojnásobkem průměrného hrubého platu v národním hospodářství. Jsou zaměstnanci příslušných komor a jedinými nadřízenými jim jsou jejich senátor či poslanec.

Čl. 187

1)

Výkon mandátu vzešlého z voleb je vždy druhem voleb časově omezen. I v průběhu výkonu mandátu zvoleného zástupce voličů mohou tohoto zvoleného občana(ku) kdykoli voliči odvolat referendem v tom volebním obvodu, ve kterém byl zvolen.

2)

Pro zbavení mandátu platí stejná pravidla jako pro volby, kterým občan získává mandát.

Otázka referenda zní: „Zbavujeme mandátu občana(jméno)“.

Odpověď:

ano

ne.

Čl. 188

Mandát člena výkonné rady, poslance, senátora, člena rady zastupitelstva kraje, člena rady zastupitelstva obce, člena rady zastupitelstva města, rady zastupitelstva obvodu statutárního města, rady zastupitelstva statutárního města, poslance parlamentu EU, člena DRTv a DR Ro je jediný, který může občan vykonávat. Občan může vykonávat dva mandáty současně pouze v případě člena zastupitelstva kraje, města, obce, hlavního města, statutárního města či obvodu zastupitelstva statutárního města nebo hlavního města.

Čl. 189

1/

Ministerstva jsou v zemi tato:

- národního hospodářství
- financí
- zahraničních věcí
- strategie státu a trvale udržitelného života lidské společnosti na území ČR
- spravedlnosti
- ozbrojených složek
- zdravotnictví, školství, kultury a sociálních věcí

Každý ministr (z latiny - služebník) - člen výkonné rady, řídí svůj resort zásadně v souladu s potřebami celého státu – čistě resortní způsob řízení ministerstva je absolutně nepřijatelný, tento způsob práce okamžitě daného ministra diskvalifikuje a tudíž nemůže tuto práci zastávat a proto musí být parlamentem odvolán z funkce (vždy nadpoloviční většina v příslušné komoře).

2/

Stát bude vykonávat jen ty agendy správy lidské společnosti na daném státním území – které nelze vykonávat z úrovně obce či kraje (tedy metoda nikoli subsidiarity, nýbrž retrogradní subsidiarity). Stačí souhlas 8 krajských zastupitelstev v rozhodnutí o tom, která agenda se vezme z úrovně státu a postoupí se na úroveň obcí či krajů. Nebo o tom rozhodne – jako vždy v našem státě – lid v celonárodním referendu.

Pražský okázalý, nadutý centralismus je pro náš stát neblahý a i systémově neudržitelný.

3/

Výkonná rada státu má 7 členů a jest zároveň Radou obrany státu. Tou je zároveň ještě náčelník generálního štábu Armády České republiky a velitel Policie České republiky.

4/

Předseda VR je zároveň vrchním velitelem ozbrojených sil státu; v případě války, válečného konfliktu na území českého státu, má absolutní rozhodovací pravomoc ve věci státu a jeho občanů, má na zřeteli jenom stát, jeho národ a jeho zdárné přežití a dosažení nejmenších ztát

na životech a majetku státu a občanů; tím se na něj nevztahuje každoroční výměna v rámci VR.

5/

Při úmrtí předsedy VR (nebo jeho trvalé neschopnosti vykonávat tuto práci), VR do dvou dnů od úmrtí zvolí ze svého středu nového P VR, musí být zvolen všemi zbývajícími hlasy VR. Ten jmenuje nového člena VR do pěti dnů.

6/

Pokud podá demisi P VR (do rukou předsedy senátu), pracuje VR jako VR v demisi do nových voleb do PS P ČR, které ode dne podání demise musí být do 90 dnů (volby nikdy nemohou být v červenci či srpnu, v případě, že padnou ústavou stanovené termíny do těchto měsíců – volby se posunují na září či říjen).

7/

Pokud podá člen VR demisi předsedovi senátu (o demisi se nediskutuje, je platná okamžikem podání), musí předseda VR jmenovat nového člena VR do 5 dnů. Pokud se tak nestane předseda senátu vyhlásí nové volby do PS P ČR do 90 dnů.

8/

VR jmenuje na 15 let soudce Ústavního soudu, všemi svými hlasy.

Čl. 190

1/

Do tří dnů po volbách do PS P ČR jmenuje předseda VR representanta subjektu s nejvyšším počtem získaných mandátů pověřeným předsedou VR (při rovnosti získaných mandátů rozhoduje o jmenování věk reprezentantů – jmenovat musí nejstaršího). Ten do 30 dnů předloží návrh složení VR a požádá parlament o schválení programového prohlášení (musí získat pro svou podporu alespoň 2/3 hlasů členů parlamentu). Dnem získání důvěry nové VR parlamentem, stará VR okamžitě podá rezignaci. Členem VR musí být vždy alespoň jedna žena nebo alespoň jeden muž.

2/

Nezíská-li potřebnou podporu, do dvou dnů po tomto hlasování o důvěře, předseda VR jmenuje v pořadí druhý (v případě rovnosti se postupuje obdobně podle bodu 1 tohoto článku) subjekt s počtem získaných mandátů v PS P ČR pověřeným předsedou VR. Ten do 30 dnů předloží návrh složení VR a požádá parlament o schválení programového prohlášení (musí získat pro svou podporu alespoň 2/3 hlasů členů parlamentu).

3/

Pokud nevyjde druhý pokus schválení VR a jejího programového prohlášení v parlamentu, jmenuje P VR kteréhokoli representanta jakékoli skupiny nově zvolených poslanců pověřeným P VR. Ten předloží ke schválení složení VR a jejího programového prohlášení do nadcházejícího volebního období parlamentu do 20 dnů od svého jmenování (schválení je obdobně jako u bodu 1 a 2 tohoto článku). Nezíská-li potřebnou podporu – vyhlásí předseda senátu nové volby do PS P ČR – které se budou konat do 90 dnů od tohoto třetího hlasování o důvěře nové VR.

4/

Do dne, kdy parlament schválí novou VR vzešlou z voleb do PS P ČR, vykonává práci pro stát VR vzešlá z předchozího složení PS P ČR. Jde o práci zajišťující plynulý chod státu bez žádných závažných rozhodnutí či majetkoprávních a personálních změn.

Čl. 191

1/

Nejvyššího státního zástupce jmenuje Parlament 2/3 hlasů (odvolává) na dobu 6 let. Odvolává kdykoli shledá důvod i v době stanovené.

2/

Krajského státního zastupitele jmenuje (odvolává) na 6 roků příslušné krajské zastupitelstvo 2/3 svých hlasů. Odvolává kdykoli shledá důvod i v době stanovené.

3/

Státní zástupci hájí stát – tedy zájmy občanů České republiky, hájí dodržování ústavy ČR – této smlouvy – pro občany ČR, kteří si ji takto vytvořili a schválili. Jestliže postupují ve své práci v duchu této ústavy v duchu hledání pravdy a spravedlnosti pro český stát – jeho ctihodné občany, nikdo a nic jim v tom nesmí bránit. Pokud nepostupují při své práci dostatečně iniciativně, pracují nedbale a vlašně, jejich nadřízený je musí odvolat z funkce. Protože jde u ústavní funkci a příslušný ústavní systém osobních odpovědností a pravomocí by mohl selhat – je tu lid, který má právo odvolat ze státní funkce kohokoli referendem. Lid si platí státní zástupce – žalobce ve jménu státu, kteří mu hlídají dodržování této ústavy a tím celého českého právního řádu. Státní zástupci, tak jako všichni ostatní ústavní činitelé jsou zaměstnanci lidu naší vlasti.

4/

Pokud pracovníci státního zastupitelství shledají, že nastala situace, která sice není řešena v žádném platném zákoně vyplývajícím z této ústavy, ale má důvodné podezření, že došlo k nepravostem, k nespravedlivému postupu vůči státu – národu, vůči jednotlivé osobě, jsou povinni konat s odkazem na tuto ústavu.

5/

Nelze ospravedlňovat nečinnost z důvodu neexistence psaného práva.

Nemáme v našem státě nic vyššího a silnějšího než je tato všezahrnující ústava.

Tou si garantujeme spravedlnost a tedy řád a pořádek pro všechny lidi v naší vlasti.

Není-li nic jiné – pak tato ústava musí být a je garantem pro žalobce státu – při zdůvodňování, při právní opoře žalobce u zjištění nekalého činu – kterým donutí soudce k vynesení rozsudku a trestu.

My si platíme státní zástupce, aby hlídali tuto ústavu, my ctihodní občané ČR nemáme čas, sílu ani peníze – denně totiž bojující o chléb vezdejší sami pro sebe – abychom nahrazovali jako jednotlivci to čím pověřujeme naše státní zástupce – platíc je za to, aby jako ohaři hlídali dodržování této naší společenské smlouvy, kterou definujeme náš stát.

6/

Nečinnost soudce z důvodu neexistence psaného paragrafu, o který by se mohl – musí opřít, při vyslovení rozsudku, je irelevantní – tato ústava je nejvyšším – lidemdaným, všeobjímajícím, určujícím paragrafem pro každého soudce v této zemi – který zajišťuje státnímu zástupci a následně soudci oporu v soudním řízení, oporu v žalobě, oporu v udělení trestu.

7/

Morálka a spravedlnost je nade vše v našem státě.

Nic není vyšší, nic neexistuje mimo ně ve fungování naší vlasti.

Zneužití této pravomoci stáním zástupcem, či soudcem se trestá nejvyššími tresty a je nepromlčitelné.

Čl. 192

Moc vyplývající s informací (pravdivých, manipulovaných, prefabrikovaných, utajovaných, mafiósních, manipulovaně-zpravodajských, podávaných zkratkovitě či nedokonale) je postavena na stejnou úroveň jako moc zákonodárná, výkonná a soudní. Mít či nemít pravdivé informace o jakémkoli problému a otázce spojené s řízením obcí, krajů a našeho státu, o nějaké osobě, musí být alfou a omegou pro každého občana Česka. Jen tak se může správně rozhodovat při volbě svých zástupců, kteří budou realizovat v praxi řízení a fungování našeho státu pomocí této ústavy.

2/

Uvědomujeme si, že za téměř stoletou existenci v tom či onom režimu a podobě – českého státu, nešlo nikdy jen o to dostat k občanovi informaci pravdivou a pokud možno úplnou, ale také podstatnou. Totální ignorace podstatných informací je charakteristická pro současný svět tedy i Česko. Informace o počasí, sportu a zábavě nejsou informace, které potřebuje každý svéprávný, angažovaný občan aktivně usilující o to, aby se jeho stát neubíral neudržitelnou cestou.

3/

Občané musí vědět co mohou prostřednictvím nabytí pravdivých, pokud možno úplných a podstatných informací o své zemi ovlivnit, a co nikdy v jiných částech světa ovlivnit a změnit nemohou, nikdy nebudou moci či dokonce nesmí, nemají právo změnit.

4/

Podstatné a pravdivé informace jsou šířeny prostřednictvím veřejnoprávní televize a rozhlasu. Občan platí za jejich služby koncesionářský poplatek kryjící veškeré náklady k provozování těchto výlučných sdělovacích médií pro občany ČR. Tyto organizace tudíž nevytváří zisk. Provoz obou těchto veřejnoprávních korporací je tak zcela mimo státní rozpočet.

5/

VTv a VRo řídí ředitelé. Tyto jmenuje a odvolává na 6 let dozorčí rada VTv a VRo.

6/

Dozorčí rada VRo má 25 členů, dozorčí rada VTv má 30 členů.

V jednotlivých krajích volí voliči tento počet členů dozorčí rady do VTv a VRo:

Stř.	3	2
Jih.	2	1
Plz.	2	2
Karlv.	1	2
Úst.	2	2
Lib.	1	1
Hradk.	2	2
Pard.	2	2
Vys.	2	2
Jihom.	3	2
Olom.	2	2
Zlín.	2	1
Msk.	3	2
Praha	3	2

7/

Jsou voleni ve stejných termínech jako PS P ČR na čtyři roky – stejným způsobem jako poslanci. Jejich odměna za práci je totožná s členy parlamentu. Jsou placeni z nákladů VTv a VRo.

8/

Před výkonem práce člena DR VTv nebo VRo (nelze vykonávat obé), musí člen DR složit přísahu v přímém přenosu příslušného média lidem republiky, položením levé ruky na tuto ústavu a zvednutím pravé ruky s otevřenou dlaní směřující vpřed rovnoběžně s pohledem očí, ve výši ucha, před předsedou Senátu (nebo jím pověřeným zástupcem z řad senátorů).

Přísaha je stejná pro členy ÚS, poslance, senátory, předsedu NKÚ, členy Rady NSO a členy VR, české poslance parlamentu EU:

Přisahám na svou čest, že budu pracovat pro blaho českého národa a všech občanů České republiky. Pro jeho trvale udržitelný vývoj a svrchovanost našeho státu, a to v souladu s touto ústavou a zákony z ní vyplývajícími. Uvědomuji si, že čest a morálka je nade vše a proto vždy budu rozhodovat v souladu s mnou nalezenou pravdou a spravedlivě, bez ohledu na tlaky stranické, klerikální, firemní, klanové, rodinné, tlaky sekt, klientelistické nebo jinak ideově

degenerované či zločinné, a to i kdyby mě tato má nezávislost stála život. Přísahám, že odstoupím ze svého mandátu, pokud by tomu bylo v mém jednání jinak, uvědomujevše si, že jsem lidmi této země kdykoli odvolatelný. Přísahám na svoji čest, že svůj mandát budu vykonávat v souladu s touto ústavou pro sílu, zachování, vzkvétání a dobré zdraví českého národa, v zájmu všech obyvatel České republiky, tento zájem je mi nadřazen nad zájmy mé osobní, to znamená, že zneužití mého současného dočasného postavení, vylučuji.

Tak přísahám.“

9/

Obě DR rozhodují ve všem a o všem 2/3 většinou hlasů. Jednání řídí 1mluvčí DR volený tajnou volbou vždy na půl roku, přičemž po sobě vykonávat mluvčího může max. 2x. Zvolením nových DR okamžitě zaniká mandát starých.

10/

Členové DR VTv a VRo vykonávají svou práci na plný úvazek, jinou práci kromě přednáškové a umělecké tvorby vykonávat nesmějí.

Úkolem, nejvyšším cílem a prací členů DR VTv a VRo je hledat pravdu a spravedlnost a prostřednictvím ředitele a zaměstnanců VTv a VRo ji předávat pomocí těchto médií občanům ČR.

11/

Sídlem dozorčích rad jsou v Praze Kavčí hory a Vinohradská 12.

12/

Reklama ve VTv a VRo se nepřipouští.

13/

Oficiální jednání rad jsou přenášena v přímém přenosu (konají se vždy pouze ve všední den, jen v rozmezí 10 a 17 hodiny) VTv a VRo. Jiná rozhodnutí a usnesení než na těchto jednáních jsou nepřipustná.

14/

Tvůrčí pracovníci VTv a VRo jsou veřejnými činiteli a takto jsou ústavou chráněni. Nikdo nesmí odepřít poskytnout informace, které chtějí pro občany ČR tyto tvůrčí pracovníci VTv a VR získat. V případě neposkytnutí relevantních informací – tuto VTv a VRo odvíjejí s informacemi toto neposkytnutí doplňují tak, aby si občan byl schopen učinit úsudek, názor. Neposkytnutí nestranných a pravdivých informací vždy dotazovaného může diskvalifikovat pro daný problém před očima národa. VTv a VRo nikdy nesmí manipulovat odpověďmi dotazovaného. Na vysvětlení daného problému musí mít dotazovaný vždy dostatek času ve vysílání.

15/

Zprávy a informace vysílají VTv a VRo podle jejich reálných výskytů, nikoli podle vysílaného času, který mají naplnit.

16/

Nejtěžší pro tvůrčí pracovníky VTv a VRo je nikoli nalézt pravdu o dané problematice – tu mohou hledat otázkami kladenými nejrůznějším zainteresovaným osobám z nejširšího spektra profesí, pohlaví, věku a názorů – nýbrž určit dennodenně podstatné události v chodu státu, krajů a obcí. Prefabrikace informačního toku je nepřipustná (informovat o něčem co vůbec není potřebné – dokonce to nikoho nezajímá, není na pořadu dne, má pouze odpoutávat pozornost občanů od podstatných otázek života člověka, života české společnosti – tím vším jenom manipuluje veřejným míněním).

17/

Otázky směřující k nalezení pravdy a podstaty problému, musí tvůrčí pracovníci VTv a VRo klást velice kultivovaně, neosobně a nestranně. Nesmí být nikdy útokem na danou osobu či instituci – jakoukoli.

18/

VTv i VRo přísně odlišuje vysílání na kanálu pro zpravodajství, vzdělávání, poskytování nových informací, poučné pořady a komentáře společensko-politického dění v zemi, hlasy voličů – majitelů státu a vzdělávací soutěže. Vysílací kanál/y pro sport, počasí a zábavu je zásadně oddělen. Rovněž tak pořady kulturní a o umění mají samostatný vysílací kanál.

19/

Komentátoři společensko-politického dění v zemi i moderátoři diskusních pořadů na toto téma, musí být starší 45 let.

20/

Obě veřejnoprávní média jsou nejvyšším majestátem spisovného českého jazyka, provozování jakýchkoli slangů, argotů a nářečí je ze strany zaměstnanců těchto médií nepřipustné. VTv a VRo jsou nejvyšším nositelem rozvíjení a kultivace jazyka českého, největšího to trvalého bohatství českého národa.

21/

Obě veřejnoprávní média nebudou falešně optimistická a tudíž zhoubná, budou pravdivá. Obě dvě instituce státu, které si tímto občané tvoří a platí – **neslouží k zábavě a zahálce**, nýbrž k poučení, k výchově, vzdělávání a k poskytování pravdivých informací o dění ve státě, krajích a obcích Česka. Přiměřeně pak i k informacím mezinárodním.

22/

Lhaní ve veřejnoprávních médiích jest trestným činem.

Čl. 193

Stavební úřady, matrika, mohou být pouze v obci, mající více než 5 000 obyvatel. (A)

Čl. 194

Ústavní funkce jsou pro osobu vždy jen tou jedinou, kterou může osoba zastávat, poslanec, senátor, člen VR, soudce, státní zástupce, předseda NKÚ, člen DR VTV, VRo, ředitel VTV, VRo, člen rady NSO. Navíc žádný jiný pracovní poměr tyto funkce nemohou zastávat.

Čl. 195

Poslanec, senátor složí přísahu na první schůzi své komory po volbách. Přítomní noví členové parlamentu se stávají jejími členy složením přísahy. Příklad složení přísahy položením levé ruky na text této ústavy, stojící u svých křesel v komoře (při doplňkových volbách a dodatečném obsazování komor stojí čelem k auditoriu své komory) s pravou rukou zdviženou tak, že sepnutá dlaň je ve výši hlavy otočená ve směru čela a srozumitelným sdělením – „Tak přísahám“. Text ústavního slibu přečte úředník/ce příslušné komory, pomalu srozumitelně a nahlas. Členové VR, DR VTV a VRo skládají svou přísahu v sídle senátu.

Čl. 196

Rezignovat na svůj mandát může člen parlamentu kdykoli bez udání důvodů, a to písemně doručením do sídla příslušné komory.

Čl. 197

Mandát člena parlamentu zaniká:

- a) nesložením přísahy v plném znění
- b) vzdáním se mandátu
- c) ztrátou volitelnosti
- d) uplynutím volebního období
- e) u dolní komory – jejím rozpuštěním
- f) vznikem neslučitelnosti funkcí v důsledku Čl. 188.

Čl. 198

Za jakékoli ústní projevy a vyjádření, kdekoli a kdykoli po dobu výkonu mandátu, včetně projevů písemných, nesmí být člen dozorčí rady VTV a VRo, parlamentu a výkonné rady, žalován.

V této věci jediným jejich soudcem i žalobcem zároveň - je lid, čeští voliči – u voleb či referenda určeného ke zbavení mandátu příslušné osoby.

Čl. 199

Dolní komora si zvolí (či odvolává) svého předsedu a nejvýše 3 místopředsedy tajnou volbou. Horní komora si zvolí (či odvolává) předsedu a nejvíce 2 místopředsedy tajnou volbou.

Čl. 200

Tématicky je práce členů parlamentu uspořádána do výborů a to v horní i dolní komoře. V těchto výborech trvale po dobu mandátu pracují členové parlamentu, žádné jiné shluky byt' krátkodobé, členové parlamentu netvoří.

Čl. 201

1/

Dojde-li k rozpuštění dolní komory, tvoří parlament republiky jenom senát a přebírá tak všechny úkoly, které z této ústavy parlamentu vyplývají.

2/

V této ústavní krizi – nemá-li parlament dolní komoru – smí návrhy zákonů vykonávat pouze VR (v rezignaci).

3)

Zákon, který prošel senátem v tomto krizovém stavu parlamentu, pozbyde platnosti, jakmile nebude dodatečně schválen nově zvolenou dolní komorou.

4)

Každý zákon vyplývající z této ústavy vždy musí projít schvalovacím procesem vyplývajícím z dvojkomorovosti našeho parlamentu.

Čl. 202

1/

Zasedání komor parlamentu jsou stálá. Nově zvolená sněmovna se musí sejít do 30 dnů po volbách. Do zvolení předsedů a místopředsedů sněmovny řídí schůzi doyen, nejstarší člen nově zvoleného sboru.

2/

Zasedání komory může být jejím usnesením přerušeno. Celková doba, po kterou může být zasedání přerušeno, nesmí překročit 90 dnů v roce. Je-li tato doba přerušena, poslanecká sněmovna je automaticky rozpuštěna a do 90 dnů se konají nové volby pro sněmovnu. Poruší-li limit přerušování práce horní komora – není rozpuštěna, ale po tomto zjištění všichni senátoři budou následujících pět měsíců pracovat pro svou vlast bez mzdy.

3/

V době přerušování zasedání komory může předseda horní komory svolat komoru před stanoveným termínem, podobně tak i předseda dolní komory. Učiní tak vždy pokud o svolání požádá předseda VR nebo alespoň 10 poslanců či 5 senátorů.

4/

Zasedání sněmovny končí uplynutím jejího volebního období nebo jejím rozpuštěním.

5/

Schůze komor jsou veřejné, pokud se alespoň dvě třetiny členů komory dohodne – mohou být i neveřejné, pro dané projednávané téma. Veškeré veřejné projednávání v komorách je snímáno veřejnoprávní televizí a je ze záznamu pak v nočních hodinách celý proces probíhající v komorách vysílán občanům.

Čl. 203

Předseda Senátu musí rozpustit sněmovnu pokud:

a) se sněmovna neusnese do tří měsíců o návrhu učiněném VR, s jehož projednáním VR spojila otázku důvěry

b) zasedání sněmovny bylo přerušeno na dobu delší než je touto ústavou povoleno

c) sněmovna nebyla po dobu delší tří měsíců způsobilá se usnášet, ačkoli nebylo její zasedání přerušeno a ačkoli byla v té době opakovaně svolána ke schůzi.

d) mu to navrhne svým usnesením alespoň dvě třetiny poslanců

Sněmovnu nelze rozpustit 6 měsíců před skončením jejího volebního období.

Čl. 204

Komory nikdy nejednají společně, ale je-li to nutné podle této ústavy – v jeden den se začátkem ve stejnou hodinu, na různých místech.

Čl. 205

1/

Člen VR má právo se účastnit jednání parlamentních komor a jejich výborů. Udělí se mu slovo, kdykoli o to požádá.

2/

Člen VR je povinen se osobně dostavit na jednání komory parlamentu, na základě jejího usnesení. Platí to i o zasedání výboru, kde se však může nechat zastupovat jím pověřeným zástupcem.

Čl. 206

1/

K přijetí usnesení komor je nutno získat nadpoloviční většinu z jejího počtu členů, nestanoví-li Ústava jinak.

2/

K přijetí usnesení o vyhlášení válečného stavu (je-li Česko napadeno nebo je-li nutné plnit mezinárodní smlouvu definující společnou obranu proti napadení)) a k přijetí usnesení o souhlasu s vysláním ozbrojených sil ČR mimo území ČR je nutno získat 2/3 hlasů horní komory i dolní komory.

Čl. 207

1/

Návrhy zákonů (jejich změn) se podávají sněmovně.

2/

Návrh zákona může podat člen parlamentu, VR, zastupitelstvo kraje (Prahy) nebo iniciativa občanů, jejíž součástí je 100 000 podpisů osob tento návrh podporujících.

3/

Návrh zákona o státním rozpočtu a státním finančním hospodaření za uplynulý rok, podává VR.

Čl. 208

1/

VR rozhoduje o vyslání ozbrojených sil ČR mimo území ČR a o pobytu cizích ozbrojených sil jiných států na území Česka do 30 dnů, všemi svými hlasy.

a) jde-li o plnění závazku mezinárodní smlouvy

b) jde-li o účast na **mírových** operacích podle rozhodnutí mezinárodní organizace jíž je ČR členem a to po souhlasu přijímacího státu

2/

VR dále takto rozhoduje o průjezdu ozbrojených sil jiného státu/ů územím ČR nebo o přeletu ozbrojených sil jiných států/u nad územím Česka nebo o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území Česka.

O těchto svých rozhodnutích informuje parlament neprodleně, ten pak může rozhodnutí VR zrušit svým usnesením.

Čl. 209

1/

VR se musí vyjádřit ke všem návrhům zákonů. Nevyjádří-li se k předloženému návrhu zákona od doby kdy ji byl návrh doručen do 30 dnů – znamená to, že s návrhem vyslovila souhlas.

2/

VR může žádat, aby parlament ukončil projednávání vládního návrhu zákona do tří měsíců od jeho předložení, pokud s tím zároveň VR spojí žádost o vyslovení důvěry.

Čl. 210

1/

Návrh zákona, se kterým sněmovna souhlasí zašle do 5 dnů senátu.

2/

Horní komora návrh schválí, schválí s připomínkami nebo zamítne.

3/

Jestliže senát návrh zákona zamítne – vrací se k hlasování znovu do sněmovny a potvrdí své rozhodnutí novým hlasováním, přičemž ale toto veto senátu musí přehlasovat 2/3 hlasů dolní komory.

4/

Vrátí-li senát sněmovně návrh se svými připomínkami – hlasuje o nich sněmovna jednotlivě. Zákon je poté schválen s těmi připomínkami, které prošly hlasováním dolní komorou.

5/

Senátem schválený návrh zákona, znamená jeho schválení parlamentem. Poté ihned schválený zákon musí podepsat předseda senátu a předseda sněmovny a poté je postoupen proceduře zveřejnění, zveřejněním nabývá platnosti. Po třech měsících od zveřejnění ve Sbírce zákonů pak může být referendem zrušen zákon kdykoli.

Čl. 211

Stupeň ochrany osobních údajů je u veřejně působících osob – všech volených na všech stupních, a jmenovaných placených z peněz daňových poplatníků, vždy velmi snížen. Nikdo v zemi nemůže být nucen pracovat pro stát, pro svůj kraj či obec – rozhodl-li se tak vždy jen po pečlivém zvážení směru své životní cesty – musí s touto daností počítat.

Čl. 212

Schválení mezinárodních smluv je na celonárodním referendu, které vyhlašuje automaticky VR, referenda se musí účastnit alespoň polovina voličů země; není-li referendem smlouva schválena - je vypovězena.

Čl. 213

Každý člen parlamentu má právo interpelovat VR nebo její členy ve věcech jejich působnosti. Odpověď na interpelaci musí být vyhotovena do 45 dnů.

Čl. 214

V případě nutnosti může VR nařídit střežení hranic na silničních a železničních vstupech do země. Nepovolený vstup na území Česka jest trestným činem.

Čl. 215

1/

Předseda VR je volen výkonnou radou na 365 dnů, dvakrát po sobě zvolen být nemůže (výjimka – viz stav válečný). Po dobu výkonu této funkce sídlí na Hradě. Členem VR může být pouze občan ČR, který jím je alespoň 30 let a dosáhl věku alespoň 45 let. Předsedou VR ale musí být zvolen pouze příslušník českého národa.

2/

Předseda VR:

a) jmenuje a odvolává nového člena VR po jeho rezignaci nebo po jeho odvolání parlamentem nebo referendem nebo v případě jeho smrti

b) zastupuje stát navenek

c) je vrchním velitelem ozbrojených sil (jeho zástupcem je člen VR vykonávající funkci ministra ozbrojených sil, přímými podřízenými pak velitel Policie ČR a náčelník generálního štábu Armády ČR), a proto také z tohoto titulu jmenuje a povyšuje generály Armády ČR nebo je degraduje.

d)

V případě souběhu funkcí – P VR a ministra ozbrojených sil, pověří P VR svým zástupcem některého jiného člena VR.

Čl. 216

1/

Výkonná rada je odpovědná lidu České republiky protože ten vládne v této zemi, je proto také odpovědná samozřejmě parlamentu, který její odvolání, obměny jednotlivých členů může vykonat rychleji a snázeji než 8,5 milionů voličů – my lid České republiky.

2/

Členové VR vykonají před předsedou Senátu přísahu podobně jako všichni členové parlamentu a DR VTv a VRo.

3/

Jiná práce či funkce než výkon práce člena VR je těmto sedmi osobám v našem státě zakázán.

4/

Parlament udělí nedůvěru VR po svém hlasování – v každé komoře musí hlasovat vždy pro nedůvěru více než 50% jejich členů. Aby se hlasovalo o nedůvěře VR iniciativou parlamentu - návrh na vyslovení nedůvěry musí předsedovi senátu předložit písemně alespoň třetina členů parlamentu.

5/

Dnem vyslovení nedůvěry VR parlamentem, tato podává demisi předsedovi senátu a tím dnem začíná proces ustavení nové VR, viz Čl. 189.

6/

Předseda senátu odvolá vládu, která nepodala demisi, ačkoli ji byla povinna podle této ústavy podat.

7/

Veškerá rozhodnutí – usnesení volených orgánů na úrovni obce, kraje či státu jsou platná jen když pro ně hlasovalo více než 50% členů příslušného voleného orgánu. Tento počet platí i pro rozhodování ve VR, nestanoví-li tato ústava jinak.

8/

Předseda VR organizuje činnost VR, řídí její schůze, vystupuje jejím jménem. Zastupuje ho místopředseda nebo předsedou pověřený jiný člen VR.

9/

Pro praktickou realizaci zákona a v jeho mezích je VR oprávněna vydávat svá nařízení.

10/

Na, touto ústavou definovaných ministerstvech a ostatních ústředních orgánech státní správy, vykonávají jejich zaměstnanci slib, kterým se zavazují státu – nám lidem této země – sloužit. Protože fungující stát potřebuje takové lidi pracující pro stát podle této ústavy a nikoli proti němu – musí tito zaměstnanci mít vymoženost definitivy, zároveň ovšem podléhají jako všichni v našem státu – pokud slib nebudou ctít – možnosti odvolání referendem. To visí nad příslušným nejvyšším šéfem, pokud by si nedovedl ve svém úřadu sjednat pořádek.

11/

Ministerstva a ostatní ústřední orgány státní správy a orgány krajské a obecní samosprávy mohou na základě ústavy a v mezích zákona, vydávat své právní předpisy.

12/

VR má na jmenování nového člena ÚS (z jakéhokoli důvodu, který byl příčinou snížení stanoveného počtu členů ÚS) – 90 dnů. Nesplní-li tento úkol daný ji touto ústavou – předseda senátu VR odvolá a započne proces tvorby nové VR.

13/

Členové VR, placení s peněz daňových poplatníků mají stanoven plat za svou práci ve výši 8,5 (A) násobku průměrného hrubého platu vykazovaného ČSÚ v národním hospodářství. Jiné peníze za svou práci pro náš stát nesmí pobírat. Výkon člena VR, veškeré organizační potřeby spojené s jeho prací, jsou hrazeny ze státního rozpočtu. Jinou práci členové VR

vykonávat nesmějí – bylo by těžkou urážkou této ústavy – tedy lidu ČR, kdyby si dovolili členové VR stíhat ještě nějaká jiná zaměstnání.

Čl. 217

1/

Soudní moc vykonávají jménem republiky a této její ústavy soudy.

2/

Soudy touto ústavou a zákony z ní vyplývajícími, poskytují ochranu právům a trestají za nedodržování povinností, jen soudy rozhodují o vině a trestu za trestné činy.

Čl. 218

1/

Při své práci musí být soudci nezávislí, jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat.

2/

Soudce jmenuje a odvolává VR všemi svými hlasy, bez časového omezení.

3/

Soudce odvolává lid referendem na území, které má soudce v kompetenci. Soudce nikdy nesmí opomenout, že je jeho život řeholí, drobné přestupky soudce, amorální chování, lenost či jiné nám daňovým poplatníkům známe odchylky od slušného života, jsou pro české soudce nepřijatelné – proto, my lid Česka říkáme touto ústavou jasně – nejste bozi, máme sílu v naší přímé demokracii Vás kohokoli a kdykoli odvolat referendem a nic vám k tomu nebudeme vysvětlovat.

(vzor otázky tohoto referenda:

odvoláváme z funkce soudce paní/pána : křestní jméno, příjmení { datum narození }

ano

ne)

Čl. 219

Soudce lze zadržet jen tehdy – byl-li dopaden při spáchání trestného činu anebo bezprostředně poté. Příslušný orgán je povinen toto oznámit předsedovi Senátu (při nepřítomnosti v republice či nedohledatelnosti - jím pověřený zástupce). Nedá-li předseda Senátu do 24 hodin od zadržení svůj souhlas k odevzdání zadrženého soudu, příslušný orgán zadrženého okamžitě propustí. Na své první následující schůzi Senát po veřejném zasedání v tajném hlasování (A) rozhodne o přípustnosti trestního stíhání s konečnou platností.

Čl. 220

1/

Podobně jako voják, policista, státní úředník i soudce je veřejnou osobou, kterou stát chrání a umožní mu pracovat kdekoli je ho třeba. Jinou placenou práci soudce nesmí vykonávat.

2/

Soudcem se může stát a být jim, pouze osoba s vysokoškolským právnickým vzděláním starší 37 let, musí být občanem Česka, s čistým rejstříkem trestů.

3/

Soudní procesy občanů ČR i firem na území ČR podnikajících, řádně odvádějících daně, jsou vždy bezplatné.

Čl. 221

1/

Ústavní soud je soudním orgánem ochrany ústavnosti.

2/

Tvoří ho 15 osob – soudců, které jmenuje a odvolává (shledá-li důvod) na 15 let VR, všemi svými hlasy.

3/

Soudcem ÚS může být výkonnou radou jmenován pouze bezúhonný ctihodný občan starší 50 let, příslušník českého národa.

4/

Ze jmenování do funkce soudce ÚS pro tuto osobu vyplývá první jeho povinnost – přísahat na tuto ústavu, podobně jako všichni ostatní ústavní činitelé jmenovaní tímto naším nejvyšším právním a morálním kodexem.

5/

Přísaha se činí v sídle senátu před jeho předsedou. Nevykoná-li ji osoba jmenovaná, hledí se na ni, jako by nebyla jmenována.

Čl. 222

Ústavní soud rozhoduje:

- a) o zrušení zákonů nebo jejich jednotlivých ustanovení, jsou-li v rozporu s ústavním pořádkem,
- b) o zrušení jiných právních předpisů nebo jejich jednotlivých ustanovení, jsou-li v rozporu s ústavním pořádkem nebo zákonem,
- c) o ústavní stížnosti krajského či obecního zastupitelstva proti nezákonnému zásahu státu,
- d) o ústavní stížnosti proti pravomocnému rozhodnutí nebo jinému zásahu orgánu veřejné moci do ústavně zaručených základních práv a svobod ctihodného občana,
- e) o opatřeních nezbytných k výkonu rozhodnutí mezinárodního soudu, které může být pro Českou republiku závazné,
- f) spory o rozsah kompetencí státních orgánů s krajskými či obecními zastupitelstvy, nepřísluší-li řešit tyto spory jinému orgánu podle zákona,
- g) o postupu, který může být občany – žádostí na ÚS, napaden v případě, že příslušné orgány veřejné správy nevykonaly organizaci vyžádaného referenda v souladu s příslušným zákonem.
- h) bdí nad legislativní srozumitelností, stručností, jednoznačností, nerozporuplností a minimalizací srozumitelných textů, má právo navrhopvat redukci a rušení zákonů (a to všemi hlasy svých členů). K důležité práci ÚS je neustálé vylepšování předvídatelnosti práva – vyplývající implicitně z této ústavy.

Čl. 223

1/

Kterákoli instituce a občan se obrací na ÚS po vyčerpání možností vyplývajících s logistiky postupu řešení případu, který je považován nakonec za hodný rozhodnutí ÚS.

2/

Jakmile je rozhodnutí ÚS řádně vyhlášeno, musí být vykonáno, pokud ÚS o jeho vykonatelnosti nerozhodl jinak. Vykonatelná rozhodnutí ÚS jsou závazná pro všechny.

3/

Sídlem ÚS je Brno.

4/

My, daňoví poplatníci, občané ČR, přisuzujeme 15 soudcům ÚS plat 8,5 násobku průměrné hrubé mzdy v národním hospodářství vykazovaný ČSÚ. Jiné příjmy tito soudci nesmí mít. Jinou práci než práci ústavních soudců pro český stát těchto 15 osob v průběhu časově omezené doby, kterou mají – vykonávat nesmějí.

5/

Ústavní soudci jsou ústavní činitelé s vysokým morálním kreditem a povinností řehole v úctě k této ústavě a k českému národu. Proto jsou jejich názory a stanoviska občanská vítána a respektována. Ne každému se podaří v životě dosáhnout takové cti – takto pracovat pro stát a jeho národ.

Proto chceme, aby těchto 15 soudců nesesedlo zašitě ve svých kabinetech, ale jejich práce je lidem této země posuzována též podle osobních stanovisek a názorů, která sdělují k podstatným a relevantním událostem doby, díky VTv a VRo.

6/

Rozhodnutí ÚS jsou platná jen tehdy pokud pro ně hlasuje alespoň 2/3 soudců.

Čl. 224

1/

Soustavu soudů tvoří Nejvyšší soud (jeho sídlo je v Ostravě), Nejvyšší správní soud, vrchní, krajské a okrskové soudy (A).

2/

Nejvyšší soud je vrcholným soudním orgánem ve věcech patřících do pravomoci soudů s výjimkou záležitostí, o nichž rozhoduje ÚS nebo Nejvyšší správní soud.

3/

Dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavou, předloží věc ÚS, ten věc vyřeší nebo navrhne VR vyhlásit do 120 dnů celonárodní referendum v této věci.

4/

Všichni účastníci řízení mají před soudem rovná práva.

5/

Jednání před soudem je ústní a veřejné, výjimky jsou možné jen v celostátní případně národohospodářsky citlivé záležitosti. Rozsudek se vyhlašuje vždy veřejně.

6/

Vzor výroku soudce:

„Já, soudce (jméno a příjmení)

podle Ústavy ČR, jsem rozhodl udělit trest

..... (jméno a příjmení odsouzeného)

za

.....

Čl. 225

1/

Nejvyšší kontrolní úřad je úřadem kontrolujícím všechny subjekty, kde se pohybují peníze daňových poplatníků - veřejné peníze a kde se nakládá s veřejným majetkem – majetkem státu, kraje či obce.

2/

Předsedu NKÚ jmenuje a odvolává na dobu 10 let parlament 2/3 svých členů. Přísahu složí jmenovaný předseda před předsedou Senátu.

3/

Předsedou NKÚ se může stát pouze ctihodný Čech/Češka starší 50 let.

4/

Výsledky zjištění musí být vždy veřejné, umístěny na internetových stránkách NKÚ. Předseda NKÚ je předkládá výboru, který vytváří parlament jen pro práci nad výsledky kontrol NKÚ. Tento výbor rozhoduje 2/3 počtem svých hlasů o tom, že výsledky kontroly se stanou vymahatelné či jinak represivně realizovatelné.

Čl. 226

1/

Oběživo – česká koruna je spravováno Národním správcem oběživa.

2/

Hlavním úkolem Národního správce oběživa jest péče o cenovou stabilitu.

3/

Nejen protože peníze nejsou zboží, ale také z důvodu znepríjemnit život lupičům a minimalizovat možnosti finanční korupce je zaveden v naší zemi bezhotovostní režim oběživa (A – pokud lid rozhodne o této variantě – musí být zaveden bezhotovostní styk v české zemi do jednoho roku po referendu, které o tom rozhodne).

4/

NSO řídí Rada NSO. Má 7 členů, kteří jsou voleni a odvoláváni na 9 let 2/3 členů parlamentu. Zvolení členové Rady NSO skládají přísahu před předsedou Senátu. Předsedu Rady NSO si volí a odvolává tato rada. Placeni jsou všichni stejně - jako členové parlamentu, ale ze zdrojů NSO. Zvolený předseda má pouze vyšší naturální požitky.

Čl. 227

Česká republika se člení na obce – municipality, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky.

Čl. 228

1/

Územní samosprávné celky jsou územními společenstvími občanů, která mají právo na samosprávu.

2/

Obec je vždy součástí některého z vyšších územně samosprávných celků.

3/

Vytvořit nebo zrušit vyšší územní samosprávný celek lze jen změnou ústavy. Jejich seznam je obsažen v Čl. 185.

4/

Územní samosprávné celky jsou veřejnoprávní korporace, které mají vlastní majetek a hospodaří podle vlastního rozpočtu.

5/

Na principu retrográdní subsidiarity obce Česka vydaly jen ty kompetence na úroveň vyšší, o kterých rozhodly. A to v první řadě o rozdělování daní. Tedy jen to co obce nedovedou a nemohou postoupí krajům nebo státu, vědomi si toho – že jen ony jsou věčné. Takto chceme podporovat věčnost municipalit v Česku a tím snad i zachovat věčný český stát. Opačný postup považujeme – my lid Česka – za nerozumný a podle této ústavy tím – nepřijatelný.

6/

Biologickým a existenciálním základem státu je pro nás křesťanská rodina, organizačním základem státu je pak municipalita. Podporujeme obce silné, maximálně samostatné a soběstačné. Takové by měly být – v podmínkách českého státu – spojí-li se občané dobrovolně do sídla či seskupení sídel o velikosti alespoň 5000 (A) obyvatel. Z doporučení takto daného touto ústavou mělo by vyplývat, že zbývající veřejná správa musí legitimně protěžovat ty obce, které dobrovolně tuto hranici dosáhly a pochopily; obyvatelé těch obcí, kteří považují toto ústavní doporučení – pro ně samotné za prospěšné a rozumné (A).

7/

Stát může zasahovat do činnosti samosprávných celků jen je-li porušena ústava či zákon.

8/

Členové zastupitelstev samosprávných celků jsou voleni v tajných volbách na 4-leté volební období.

9/

Zastupitelstva jsou samosprávnými orgány územních celků. Součástí každého je pak příslušný úřad, který vykonává státní správu na příslušné úrovni. Není tedy úřadu bez samosprávy či samosprávy bez úřadu – proto musí bezpodmínečně spolu vždy spolupracovat ku prospěchu občanů, kteří v příslušném územním samosprávném celku žijí.

Čl. 229

1/

Vláda Česka to je lid Česka. Lid ČR je počet voličů ČR.

2/

Vláda Česka rozhoduje o všem, o čem chce a si zamane.

3/

Rozhoduje vždy nadpoloviční většinou svého počtu.

4/

K přijetí této ústavy je nutno, aby pro ni hlasovalo 75% a víc voličů – lidu ČR. (A)

5/

Bude-li přijata takto referendem, další změny ústavy mohou nastat jen tehdy, budou –li přijaty referendem s podporou alespoň 90% lidu (A). Cokoli, tedy vše lidské, může v našem státě lid – ale **musí** to být **vůle** lidu – tady stanovujeme tuto vůli 90% počtem voličů Česka, změnit. Jestliže se lid na něčem dohodne v celonárodním referendu, není síly na tomto světě – a nesmí být – proti tomuto majestátu demokracie, která by tuto vůli zvrátila.

6/

Další nutné počty odchylně od bodu 3/, definuje tato ústava.

Čl. 230– celý článek - A

1/

Na oprávněné sledování kriminální a protiústavní činnosti občanů z důvodu ochrany institutu státu a jeho národního hospodářství si zřizujeme Bezpečnostní informační službu (šéfa jmenuje na dobu 5 let a odvolává VR všemi svými hlasy). Aby toto sledování – za více než 1 mld Kč ročně bylo vždy jen oprávněné – kontrolu nad ním vykonává příslušný výbor parlamentu. Předávané informace z BIS tomuto výboru a předsedovy VR jsou totožné (úkoly BIS dává P VR a výbor P pro BIS). Oprávněná zjištění, dokazatelná a verifikovatelná, profesionálně anticipující, jako výsledek práce BIS nelze bagatelizovat. Odpovědnost za případnou trivializaci těchto upozornění nese P VR a parlament. V případě nečinnosti či zbabělosti odpovědných osob, lid – protože ví, že on tu vládne – ví co má a může kdykoli udělat.

2/

Kontrarozvědka Vojenské zpravodajské služby (její rozpočet je součástí rozpočtu ministerstva ozbrojených sil) má za úkol pouze vojenské zpravodajství a vojenskou kontrarozvědku včetně ingerence do světové mafie obchodu a výroby zbraní a střeliva. Úkoly VZS dává náčelník GŠ A ČR, náčelníka GŠ A ČR jmenuje a odvolává na dobu 5 let VR, všemi svými hlasy; v případě nutnosti ho stejným počtem hlasů i odvolává). V případě nutnosti je spolupráce BIS a VZS povinná.

3/

Na informace z BIS má v plném rozsahu právo DTv a DRo.

4/

Jiné zpravodajsko-zakuklenecké agentury a slídírny, které nejsou v souladu s touto ústavou, jsou v Česku touto ústavou zakázány.

Čl. 231

1/

Zřizujeme si domobranu jako ústavní institut.

2/

Působí pouze v obcích na nejnižších stupních.

3/

Jde o ozbrojené muže (A) schvalované a odvolávané příslušným obecním referendem. Občan starší 25 let musí o toto schválení požádat příslušné zastupitelstvo a to vyhlásí referendum.

4/

Domobrana – tito občané, nesmějí být nikým placeni ani jinak podporováni, veškerá výzbroj i munice je ve vlastnictví jednotlivých osob (její výběr je v kompetenci pouze osoby schválené jako člena domobrany), schválených podle bodu 3/. Členové D mají právo nosit svou zbraň viditelně ve své obci.

5/

Domobrana nepoužívá stejnokroj, uniformu.

6/

Má právo zadržovat osoby, které považuje za porušující Ústavu až na 24 hodin v obecní šatlavě. Poté je předá Policii ČR.

Príslušná obec zajišťuje provozuschopný anton domobrany.

7/

Provoz obecní šatlavy zajišťuje obec.

8/

V době míru nepodléhá domobrana velení ani Armády ČR ani Policie ČR.

9/

Spor s těmito složkami je možný, ale nikdy nesmí být ozbrojený. Není-li domluva možná, řeší spor příslušný soud.

10/

Domobrana v obci si volí a odvolává ze svých řad velitele.

11/

Členové domobrany mají při zatčení policií právo homogenní eskorty (stejně tak i vojáci Armády ČR). Policie ČR má seznamy domobran v obcích ČR. V případě, že člen domobrany – podezřelý z trestného činu, využije svého práva homogenní eskorty – musí policie se zatčením posečkat do příchodu ozbrojených členů obecní domobrany – kolegů zatčeného (max. počet 5) a poté teprve v doprovodu této homogenní eskorty, může policie podezřelého člena domobrany zatknout a uvěznit tak, že ozbrojený doprovod – homogenní eskorta, je stále se zatčeným.

12/

Armáda ČR spolupracuje s domobranou v rámci zlepšení bojeschopnosti národa a obranyschopnosti státu.

13/

V době válečného stavu se domobrana stává součástí Armády ČR a podléhá jejímu velení. Člen domobrany má právo odmítnout takovou službu, v tom případě je navždy vyřazen z členů domobrany.

14/

a)

Domobrana (její členové v obci) mají právo na rozhovor na dané téma (RDT)

b)

Ten se musí uskutečnit s vybranou osobou vykonávající funkci vyplývající z Ústavy – do 1 měsíce.

c)

Pokud termín není osloveným činitelem splněn, mají členové D právo ozbrojeného vstupu do budovy, ve které inkriminovaná osoba působí – pracuje – a takto se dožadovat přítomnosti vyzvané osoby. Ozbrojená či neozbrojená ochrana příslušné budovy (Policie ČR či Městská policie) nesmí klást jakýkoli odpor členům D a musí zajistit dopravu požadované osoby do jednacích místností.

d)

Jednání se účastní VRo nebo VTv, které odvysílají veškeré podstatné záležitosti tohoto rozhovoru do tří dnů.

e)

Společné komuniké řešící problém, který byl příčinou takového RDT sdělí veřejnosti VRo a VTv.

f)

Doba jednání RDT není omezena.

Čl. 232

1/

V případě, že vydáním právoplatného soudního rozhodnutí (vykonatelného), nenásleduje jeho vykonání a to nejen realizací umístění odsouzeného do vazby, Policie ČR nevykoná silou – rozhodnutí soudu, obrací se občané poškození na domobranu, a to v jakékoli obci(ích) na území republiky.

2/

Poškození s právoplatným rozhodnutím soudu a za pomoci zbraní domobrany a jejich členů si vymohou realizaci soudního rozhodnutí.

3/

V případě, že tímto způsobem lid ČR – ctihodní občané Česka za pomoci domobrany vezmou výkon práva do svých rukou z důvodu nečinnosti Policie ČR, Armády ČR – nesmí nikdo tomuto výkonu domobrany zabránit – a bránit. Nesmí se vůbec vyskytovat v místě, kde lid ČR pomoci domobrany začne takto fyzicky vykonávat svou moc.

4/

Naopak, nastanou-li situace řešící body 2 a 3 tohoto článku – Policie ČR musí zahájit výkon právoplatného rozhodnutí soudu, protože domobrana není nijakou časovou lhůtou vázána tím, aby se vzdala výkonu vlády lidu potvrzenou právoplatným výrokem soudu. Jde jinak o klasický příklad podstatné informace pro veřejnost – tzn. trvalá účast veřejnoprávních médií je na místě.

5/

Pokud nastane situace, že strana obžalovaná a právoplatným výrokem soudu odsouzená (či strana proti níž je vyneseno vykonatelné rozhodnutí soudu) trvá na protiprávním stavu – který panoval do vydání tohoto soudního rozsudku, má domobrana právo užít střelných zbraní. Odsouzená strana musí vědět, že bude-li nutné a potřebné užít střelných zbraní pro realizaci právoplatného výroku soudu, tedy již vymahatelného a dojde-li ke zranění či smrti způsobené domobranou – ta bude při následném soudním jednání – zproštěna viny. Při takovémto druhu jednání – hájením ústavnosti výkonem soudního rozhodnutí domobranou – má domobrana zaručenu ústavou beztrestnost.

Čl. 233

1/

Policie České republiky je součástí ozbrojené moci našeho státu a jejím hlavním smyslem existence je chránit a pomáhat občanům České republiky před těmi, kteří nectí tuto ústavu a všechny zákony z ní vyplývající.

2/

Sboru velí její velitel (jmenuje ho na dobu 5 let VR, všemi svými hlasy, v případě nutnosti jej stejným počtem VR i odvolává) prostřednictvím svých krajských ředitelů Policie ČR, které jmenuje a odvolává příslušné krajské zastupitelstvo.

3/

P ČR působí jenom na území Česka, časově omezené výjimky schvaluje parlament.

Čl. 234

1/

Městskou policii si zřizují obce, rozhodnutím svého zastupitelstva. Z rozpočtu obce je také hrazen její provoz.

2/

Velitelem městské policie je vždy pouze primátor či starosta.

3/

Hlavním smyslem existence městské policie je udržovat klid a pořádek v obci, kde si ji občané ze svých daní – poplatků za chtěné služby státu – platí.

Kapitola pátá

Závěrečná, společná a přechodná ustanovení

Čl. 235

Pro celý text této ústavy platí, v rámci zjednodušení, že označení osob, funkcí, případně jiných úrovní se používá maskuliní tvar – vždy je však zároveň myšleno a takto zde i kodifikováno, že daný jev se vztahuje jak na úroveň ženskou tak i mužskou.

Čl. 236

Co chybí v této ústavě a lid – voliči, shledá, že pravidlo, zvyk jest nutný doplnit a tak kodifikovat v této ústavě, stane se tak pouze referendem na dané téma.

Čl. 237

Doplnění textu či dodatky k této ústavě jsou možné (nutno 75% a víc voličů státu) pouze tehdy jsou-li schváleny v platném celostátním referendu, vstupují v účinnost okamžitě po vyhlášení výsledku takového referenda.

Čl. 238

Občanem v této ústavě se rozumí státní občan České republiky, tak jak je touto ústavou definován. Všichni ostatní – cizinci a podobně jsou hosté naší země.

Čl. 239

Hlásíme se ke všem dosud platným zákonům a mezinárodním smlouvám a všem závazkům tohoto dnešního našeho českého státu, které byly schváleny v době existence Československa a České republiky, od 28. října 1918. Lid po nabytí platnosti této ústavy, referendy rozhodne definitivně o možném zrušení či úpravě těchto jednotlivých platných zákonů a smluv.

Čl. 240

VR seznámí občany se všemi smlouvami a zákony, které byly schváleny, přijaty, ratifikovány od 28. října 1918 a jsou součástí tohoto našeho nového ústavního pořádku – v referendu přijatou touto naší ústavou – viz čl. 148. Všem občanům budou k dispozici na internetu v plném – platném seznamu (konečném počtu) a v plném originálním znění jednotlivých textů (včetně příloh).

Čl. 241

Tato ústava je platná a nabývá účinnosti dnem vyhlášení výsledků referenda o ní.

Čl. 242

Do 120 dnů po – viz Čl. 241, předseda Senátu vyhlásí volby do sněmovny a DR VTv a VRo. Schválení VR parlamentem a poté co ta si zvolí svého předsedu podle této ústavy, ve stejný den rezignuje na svou funkci prezident ČR, vláda ČR pak v den schválení VR.

Čl. 243

Stanovením nových sloučených volebních obvodů do senátu se budou tyto doplňovat postupně, tak jak vyplývá s dvouletých intervalů voleb. Pro toto přechodné období tato ústava legitimizuje jiný počet členů senátu než definuje Čl. 184.

Čl. 244

Dnem platnosti této ústavy pozbývá platnost stávající ústava ČR.

Čl. 245

Peněžní systém – systém oběživa se transformuje do podoby podle této ústavy do 1 roku (A).

Čl. 246

Všechny platné zákony podle staré ústavy se transformují do podoby podle této ústavy do 5 let (A).

Čl. 247

Každá obec zajistí po referendu o této ústavě – bude-li přijata, vydání a doručení této ústavy, každému voliči Česka. Stát na vydání s obcemi bude spolupracovat (zajištěním zkušených typografů do výběrového řízení), tak, aby výsledný jednotný tisk měl podobu odpovídající významu ústavy pro každého občana ČR a bylo dosaženo rozumných nákladů na výrobu i doručení.

Čl. 248

Vše nesoukromé v našem státě musí být v duchu a v souladu s touto ústavou, počínaje jejím prvním a konče jejím posledním slovem tohoto textu. Pro existenci, pro všechny právní normy pro chování společnosti je tato ústava alfou a omegou, není nic nad ní, vše ostatní pro chod státu z ní vyplývá.

Na konec ústavy:

Ctíme všechny dobré konservativní hodnoty lidstva a především českého národa – jehož historie a idea byla hlavním důvodem zrodu státu v roce 1918, státu, ve kterém dnes pokračujeme a navazujeme na něj. Konservativní hodnoty a tradice českého národa jsou nám drahé a proto změny života civilizovaných zemí na konci 20. a hlavně na počátku 21. století musíme bedlivě sledovat a oprávněně se bránit všem moderním novotám multikulturalismu a globalismu, falešné tolerance k jakémukoli názoru neinformovaných, nevzdělaných jedinců často řízených transnacionálními hegemony. Internetový svět mládeže – mladých vševědů, nabádá stát moudrých lidí pamatujících víc než jen jepičí vědomosti a zmatené skutky současných nedovzdělanců, k tomu, aby princip předběžné opatrnosti ke **všem neověřeným a neprověřeným novotám** – uplatňovali, vždy při jejich přijímání. Úcta mladých ke starým, vzdělaných a ve své práci mistrných lidí, nikdy netrestaných ctihodných občanů Česka – na svůj život pouze prací si vydělávajících denně chléb vezdejší – to jsou hodnoty, které novodobé tendence diktátu menšin, diktátu umělého paranoidního smazávání rozdílů mezi národy, relativizace všeho pod rouškou svobody slova o čemkoli a kohokoli; ano to jsou hodnoty, které musí zůstat pro nás neměnné, na těch chceme stavět tento stát. Do konce 20. století Evropa zůstala křesťanskou a věříme my ateisté i my křesťané, že toto naše partnerství a spojenectví v našem státě může trvat po věky věkův dále.

Jsme přesvědčeni o tom, že 7-miliardový svět lidí této planety je ohrožen novodobými uměle vnucovanými zvyky a novými „tradicemi“ – výtobytky to nové globalizované internetové generace, ztrácející ponětí o reálném životě, ztrácející zájem hledat každý sám u sebe smysl svého působení, své existence zde na Zemi. Transnacionálním hegemonům se tak daří čím dál víc dělit lidi pouze na sebe – novodobé otrokáře a na zbytek lidstva – jejich otroky.

Chceme přispět touto ústavou k tom, že odvrácení celosvětového válečného konfliktu z důvodu vyčerpání surovin pro trvalou existenci 7 mld lidí na Zemi, nemůže směřovat

k něčemu jinému než je vytvoření určitého typu globálního státu v němž jsou války totálně zakázány a tím i veškerá zbrojní výroba určená k hromadnému vybíjení lidí.

Situaci na počátku 21. století nevidíme optimisticky.

Chceme zamezit fragmentaci české společnosti její postupnou totální individualizací a atomizací lidských jedinců. Pro tyto lidi – členy české společnosti je stále těžší identifikovat se se svou politickou společností jako s pospolitostí. Jde o odcizení. Dochází k oslabení závazku vůči širší skupině lidí ve společném státu. Odcizení od politické společnosti jako celku v rámci našeho národního státu je projevem stažení se do soukromého hodnotového světa. Pokud by byla stále větší část veřejnosti schopna se shodnout pouze s lidmi, kteří v zásadě akceptují její názor, a s ostatními bude v permanentní soudní při, pak můžeme pochybovat, že ještě reálně existuje lid, který by si mohl vládnout. Společnost atomizovaných jedinců nemůže vytvořit demokracii a spravedlnost, nanejvýš technokraticky diktovaný blahobyť.

A ten díky naší znalosti Krajíčkova zákona a konsekvencí z něj vyplývajících nelze v takovém stavu společnosti v žádném případě očekávat. Princip předběžné opatrnosti je pro nás zásadním postojem k budoucnosti.

Nikdo nám zatím neřekl nic lepšího – proto v Česku chceme přímou demokracii, tak jak je definována touto ústavou.

Myslíme to vážně, že bychom chtěli, aby naši potomci i za 200 let v Česku žili velmi podobně jako my dnes, proto si dáváme tuto ústavu. Ta z roku 1993 - víme, to našim potomkům nemůže umožnit - dožili-li by se vůbec onoho 23. století. Nesmí nám to být dnes jedno, jak budou naše vnučky a vnuci našich vnuků, vnuků našich vnuků – žít. Budou totiž žít – bez diskuse - na našich základech, z toho co jim tu necháme, tak jako nám vše vybojovali, obhájili, odpracovali a přenechali naši předci ze 17. století a staletích starších.

Konec